

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

மார்ச் 2006 ஜீவியம் 11 மலர் 11

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்

பக்கம்

இம்மாதச் செய்தி	2
சமர்ப்பணமும் சரணாகதியும்	3
அன்பர் கடிதம்	21
லைப் புவன்	24
எங்கள் குடும்பம் II	32
சாவித்ரி	63

❀❀❀

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

ஜீவியத்தின் ஓசை

☆ அன்னை ஜீவனோடு
இருக்கும் இடம் தியான
மையம்.

☆ மனித மனத்தின் சுழலம்
தியான மையத்தின்
ஜீவன்.

☆ நெஞ்சை நிரப்பும்
நிலையம் நிலையான
ஜீவனுடையது.

இம்மாதச் செய்தி

உலகம் அதிவேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதைவிட வேகமாக ஆயிரம் விதமான முன்னேறும் வாய்ப்புகளை அன்னை நமக்கு வழங்குகிறார். உலகத்தின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்தாலே நாம் வாழ்க்கையின் உச்சிக்கு வந்துவிடலாம். அன்னையின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்தால் நம் சாதனை, நம் கற்பனை எல்லாங்கடந்த நிலைக்கு போகும். இக்கருத்தை நிஜமாக்கும் வகையில் நாம் நடந்து கொண்டால் அன்னையின் அருளாற்றலை நாம் முழுவதும் உணர்ந்ததாகும்.

"அன்னை இலக்கியம்"

சமர்ப்பணமும் சரணாகதியும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

சியாமளா ராவ்

தீபா கூறவும் இருவருக்குள்ளும் சந்தோஷம் பொங்கியது.

“அம்மா! அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பத்தி, எங்களுக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது. சொல்லுங்கம்மா. எங்களுக்குக் கிடைச்ச இந்த அனுபவத்தால, இன்னும், இன்னும்னு, அவங்களைப் பத்தின எல்லாத்தையுமே தெரிஞ்சுக்க மனசு துடிக்கிறதும்மா. சொல்லுங்களேன்.... ப்ளீஸ்!”

“நிச்சயமா சொல்றேன் கோகிலா. ஆனா, நானும் உங்கள மாதிரிதான். அன்னையையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் பத்தித் தெரிஞ்சுக்கணும்னா நிறையப் படிச்சத்தான் தெரிஞ்சுக்கணும். ஆனா, அதைவிட நீங்க.... உங்க ஊரான சென்னையிலிருக்கிற தியான மையத்துக்குப் போங்க. அங்கே நிறைய புத்தகங்கள் இருக்கும். வாங்கிப் படிங்க. அப்பப்ப, அங்கே நடக்கிற சொற்பொழிவைக் கேளுங்க. சந்தேகங்களை அவங்களைக் கேட்டே தெரிஞ்சுக்கலாம். சரி, இப்ப எனக்குத் தெரிஞ்ச அளவுல சொல்றேன். முக்கியமா, நம்ம பெரியவங்கள்லாம், காலம்காலமா சொல்லிட்டு வரது என்ன? எந்த ஒரு கஷ்டமோ, நஷ்டமோ வந்தாலும், ஹும்.... எல்லாமே, போன ஜன்மத்து பாவம். அந்தக் கர்மவினையைத்தான், கர்மபலனா அனுபவிக்கிறோம்னு சொல்லுவாங்க. நாமளும், அதுவும் சரிதானே.... பெரியவங்க சொல்றது சரிதான்னு இருப்போம். அனுபவிப்போம் கஷ்டங்களை.... சரிதானே கோகிலா....”

“ஆமாம் ஆண்டி. அதுல என்ன தப்பு? தொன்றுதொட்டு வர பேச்சுகள்தானே. இல்லேன்னா.... ஏன் இந்த கஷ்டம் வரணும்?”

“சரி, அப்ப நீ போன ஜன்மத்துல என்ன தப்பு செஞ்சே? இல்லே ஆனந்த், என்ன அநியாயம் போன ஜன்மத்துல செஞ்சார்? சரி, விடு. உன்னோட அப்பா, அம்மாவோ, ஆனந்தைப் பெத்தவங்களோ, போன ஜன்மத்துல, பெரிசா யாருக்காவது துரோகம் செஞ்சாங்களா? அது என்னன்னு சொல்லேன்.... நானும் தெரிஞ்சுக்கறேன்”.

இருவரும் பதில் சொல்லமுடியாமல், ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து, விழிகளில் ஆச்சரியத்தையும், அதே சமயம், “இது என்ன புதுவிதமான கேள்வி...” என்பதுபோல் கண்களாலேயே, தீபாவையே பார்த்தார்கள்.

“ஏன்? பதிலே இல்லே? சொல்லக்கூடாதுன்னா.... இல்லே, சொல்லத் தெரியலையா.... சொல்லுங்க...”

“தீபாம்மா, உங்க கேள்வியோட தாத்தாய்மே.... எனக்குப் புரியலே.... பூர்வஜன்ம வினைங்கறது, எந்த மதத்துலேயுமே..... சம்மதம்னு ஏத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒண்ணுதானே. தொன்றுதொட்டு வந்ததுன்னு சொல்றதும் நிஜம்தானேம்மா. அனாதிகாலமா, சொன்னதையும், கேட்டதையுந்தானே இன்னிக்கும் பேசறோம், நடக்கிறோம், நம்பறோம். அதுல என்னம்மா தவறு? புரியலே. நீங்க கேட்ட கேள்விகளுக்கும் பதில், எங்களால மட்டுமில்லே, யாராலயும் முடியாது. ஆனா, எதுக்காக.... நாங்க கேட்டதுக்கும், நீங்க எங்களைக் கேட்டதுக்கும் சம்பந்தமே இல்லையே... ஒண்ணுமே புரியலையேம்மா....”

“கோகிலா, சம்பந்தம் இருக்கு. எதுவுமே தவறுன்னு சொல்லலே. வேறே நல்ல வழியிருக்கும்போது, அதை ஏத்துக்கலாமேன்னுதான் சொல்றேன். அதனாலதான் கேள்வி கேட்டேன். நீயும், யாராலயும் முடியாதுங்கறதைத்தான் உன்னோட பதிலா சொன்னே. அதை ஒத்துக்கிறதானே... அதுல எந்த மாற்றமும் இல்லையே....”

புரியாமலேயே ‘இல்லை’ என்ற பதிலைக் கூறினாள் கோகிலா.

“அப்ப சரி. நீ உண்மையை ஒத்துக்கறே. நாம என்ன பாவம், என்ன கொடுமை செஞ்சோம்கறத தெரிஞ்சுக்காமலேயே, அதோட பலனை அனுபவிக்கணும்கறது, நமக்குத் தேவையானதுதானா.... சொல்லு....”

“தேவையில்லேதான்.... ஆனா....”

உடனே, ‘நிறுத்து’ என்பதுபோல் தன் கையைக் காட்டினாள் தீபா.

“அதுதான் அன்னை சொல்றதும். ‘போன ஜன்மத்து வினைகளை இந்த ஜன்மத்துல நீ ஏன் அனுபவிக்கணும்? வேண்டாமே. அதற்கான வழிமுறைகள் இருக்கே. அதுபடி நடந்தால், எல்லாம் தன்னாலே விலகிடும்’ என்று சொல்றார். அதுதான் அன்னையோட வழி”.

“ஆண்டி! நிஜமாவா.... உண்மையாவா சொல்றீங்க? புரியலையே. அது எப்படி ஆண்டி? அப்ப, அந்த வழிமுறைகள்லாம் எங்களுக்குமே சொல்லுங்களேன். அன்னையால, என்னோட கஷ்டம் தீரும்னா, நான் நிச்சயமா, அன்னையோட வழிமுறைகளை ஏத்துக்கறேன். என்னால முடிஞ்சவரையிலும், அதைக் கண்டிப்பாய் கடைபிடிப்பேன். எனக்கு நன்மைதான் ஏற்படும்கற நம்பிக்கையுமிருக்கு ஆண்டி. நீங்க, எங்களை இப்ப கேட்ட கேள்விகளும், அதுக்கு நாங்க ரெண்டு பேருமே பதில் சொல்லாததுமே, புரியாத புதிரைப் பிடிச்சுண்டு, இன்னும் கஷ்டப்பட்டுண்டிருக்கோம்கறஅளவுக்குப் புரிஞ்சது. உடம்போட உபாதைக்கு, டாக்டர்கிட்ட போறோம். அவர் சொன்னபடி கேக்கறோம். அதேபோல நம்ம மனசுக்கு, அன்னையிடே சரணாகதி அடைஞ்சு, அவர் சொல்றதைக் கேட்டு நடக்கறதுல, எனக்கு ரொம்ப ரொம்ப சம்மதம் ஆண்டி”.

“சபாஷ்! ஆனந்த், உன்னையறியாமலேயே, உன் வாயிலிருந்து நழுவின வார்த்தை, அன்னைக்கு ரொம்ப உகந்ததுப்பா. அந்த வார்த்தைதான் சரணாகதி. சரணாகதிங்கறது வாய் வார்த்தையா சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லே ஆனந்த். நம் மனசு நிரம்பி, தளும்பி, உணர்ச்சிபூர்வமாய் சரணாகதியடையணும். அதேபோலத்தான் சமர்ப்பணமும். சமர்ப்பணமும், சரணாகதியும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதுதான் ஆனந்த். இந்த இரண்டையுமே, நாம உள்ளுணர்வோட, முழுமையான, உண்மையான, மனநெகிழ்வோட செஞ்சோம்னா, அன்னையை நெருங்கலாம். ஆனா, அதுலயும் ஒரு உண்மையைத் தெரிஞ்சுக்கணும், புரிஞ்சிக்கணும்”.

“என்ன ஆண்டி, சொல்லுங்க. நீங்க என்ன சொன்னாலும் செய்யறேன். புரிஞ்சுக்கறேன். சொல்லுங்க....” பரிதவிப்போடு கேட்டான் ஆனந்த்.

அது புரிந்தது தீபாவிற்கு. ஆனாலும் அவசரப்படாமல் பொறுமையாகவே கூறினாள்.

“உங்க ரெண்டு பேருக்குமே சொல்றேன், எனக்குத் தெரிஞ்ச அளவுல சொல்றேன். அன்னையோட அருள் பூரணமா கிடைக்க, சில முக்கியமான கோட்பாடுகள் இருக்கு. கேட்க ரொம்ப சுலபமாயிருக்கும். செய்யலாம். ஆனா, நடைமுறையில தீவிரமாகக் கடைபிடிக்கணும். அதுல, சிலதை மட்டும் சொல்றேன் கோகிலா. அன்னைக்குச் சுத்தங்கறது மிகவும் பிடித்தமானது. சத்தம்.... அதாவது சண்டை, சச்சரவு, பெரிசா பேசறதுங்கறதுன்னு வீட்டில் சுத்தல் கூடாது. உண்மை, மிகவும் முக்கியம். அன்னை சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர். நாம, அன்னையோட கோட்பாடுகளைத் தெரிஞ்சுகிட்டாமட்டும் போதாதுப்பா. ஆனந்த்! அதுபடி நடந்தா, நம்மை நாமே சுத்தீகரிக்கப்பட்டு, புடம்போட்ட தங்கம்போல் ஆவோம்கறது நிச்சயம்ப்பா. அந்த அளவுக்கு அன்னையைப்பற்றிய புத்தகங்களைப் படிச்சுத் தெரிஞ்சுக்கணும். சுத்தம்கறது, வெளிப்புறச் சுத்தம்மட்டுமில்லே ஆனந்த். நம்ம மனசும், எண்ணங்களும்கூட சுத்தமாயிருக்கணும்கறது மிகமிக முக்கியம். கோபத்தையடக்கணும், பொறாமை கூடாது. இதெல்லாம் என்ன புதுசுன்னு உனக்குத் தோணறதா? தப்பில்லே. அந்த மாதிரி நடந்துக்கிறது எவ்வளவு கஷ்டம்னு நடைமுறையில செயல்படுத்தற போதுதான் புரியும்ப்பா. கஷ்டங்களைத் தாண்டி, நாம அந்தக் கோட்பாடுகள்ல நிக்கறப்ப, நமக்குக் கிடைக்கிற அபரிமிதமான பலன், எதிர்பாராத அளவிற்கு இருக்கும். அன்னை எல்லாத்துக்குமே ஒரு விதிவிலக்கு. கர்மவினைகளை இந்த ஜன்மத்துல அனுபவிக்க வேண்டாம்னு சொன்ன ஒரே.... ஒருத்தர் அன்னைமட்டுந்தான் ஆனந்த். இன்னும் எவ்வளவோயிருக்குப்பா. இந்த ஒரே ஒரு நாளால பூராவுமா சொல்றதுங்கறது முடியவும் முடியாது, கஷ்டமும்கூட. ஆனா, அன்னையின் தியானமையத்துக்கு அடிக்கடி போவதை வழக்கமாக்கிக்கிட்டு, அங்குள்ள புத்தகங்களையும் வாங்கிப் படிங்க. அங்கு நடக்கும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையில கலந்துக்கங்க. அதிமனசக்தி ஏற்படும். இருண்டதையெல்லாம் விலக்கும். நீங்களே உணருவீங்க. ஆனந்த், கோகிலா, நீங்க ரெண்டு பேருமே முடிந்தபோது மதர்ஸ் சென்டருக்குப் போய் க்ரூப் மெடிடேஷனில் கலந்துக்குங்க. அந்த வைப்ரேஷன் உங்களுக்குப் புரியும். நம்மை நாமே பாரமற்று லேசாக உணருவோம் கோகிலா. கூட்டுப்பிரார்த்தனைக்கு சக்தி அதிகம்மா. ம்.... சரி சரி நேரமாச்சு. வாங்க, படுத்துத் தூங்குங்க. காலையில் பார்க்கலாம். குட் நைட்”.

தீபா கூறிவிட்டுச் சென்றாள். ஆனந்தும், கோகிலாவும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறையினுள் நுழைந்தனர். படுக்கவேண்டும், தூங்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே அற்றுப்போயிருந்தது.

“கோகிலா, பிஸினஸுக்காக நான் எத்தனையோ தடவை வந்துருக்கேன். அப்போதெல்லாம் கிடைக்காத ஓர் அனுபவம் இப்ப, உன்னோட வந்தபோது ஏற்பட்டிருக்கு.... நிஜம்மா, எனக்குள்ளேயே, நானே.... இங்கேயும், அங்கேயுமா.... பரவசத்தோட ஓடறேன் கோகிலா. எங்கிட்டேயிருந்த பயம், சுயபரிதாபம், எல்லாமே போயிடுத்து கோகிலா. தீபா ஆண்ட்டி பேசப் பேச.... இன்னும்.... இன்னும்தான், அவங்கப் பேச்சைக் கேட்கணும்கற ஆர்வம்தான் அதிகமாயிருந்தது, இல்லையா கோகிலா?” ஆர்வத்தோடு கேட்டான்.

“நீங்க ரொம்ப அழகா சொல்லிட்டீங்க. ஆனா, இதையெல்லாம் சொல்லத் தெரியாம, உங்க பேச்சுலேயே.... நானும் மனசளவுல கலந்துகிட்டேன்கறதுதான் உண்மை ஆனந்த். எனக்கென்னமோ, இன்னிக்கு தூக்கம் வராதுபோல. ரெண்டு பேருமா.... அன்னையை நினைச்ச தியானம் செய்வோமா....”

“சரி கோகி. கை, கால் அலம்பிண்டு உட்காரலாம்”. இருவருமாய் சம்மணமிட்டு, கண்களை மூடி அமர்ந்தார்கள். விடிவிளக்குமட்டுமே எரிந்தது. மின்விசிறி சத்தமின்றி சுழன்று, காற்றைத் தென்றலாக்கியது. மௌனம், மௌனம், மௌனம். இருவரின் தியானமும் அவர்களை மெய்மறக்கச்செய்தது.

மறுநாள் பட்டாச்சார்யாவுடன், கோகிலாவும், ஆனந்தும் கம்பனிக்கான வேலையின்பொருட்டுச் சென்றார்கள். புறப்படுவதற்குமுன், இருவரும் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரை வணங்கிவிட்டுத்தான் புறப்பட்டார்கள். பேச்சுகள் சுமுகமாய் முடிந்தது. கணவன், மனைவி, இருவருமே கலந்து பேசியது, அனைவருக்குமே சுமுகமாய், சந்தோஷமாய் இருந்தது. காபி, டிபன்என சாப்பிட்டு, அனைவரிடமும் விடைபெற்று, வீடு திரும்பினார்கள், மகிழ்ச்சியுடன்.

வீடு வந்தபின், அன்றும் மாலையில் தியானமையம் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் அதிகமாகியிருந்ததில், அவர்களை ஓய்வெடுக்கக்கூட அனுமதிக்கவில்லை.

கிளம்புவதற்கு, பத்து நிமிடங்களுக்குமுன் திடீரென ஆனந்த் கோகிலாவைப் பார்த்துக் கேட்டான், “கோகிலா, பசங்க எங்கேம்மா? கண்ணுல தென்படலையே.... விளையாடப்போயிட்டாங்களா? அம்மா எங்கே? சரவணனும், அப்பாவும், கம்பெனிக்குப் போயிருப்பாங்க. ஆனா, அம்மா எங்கே போனாங்க? உங்கிட்டே சொன்னாங்களா? என்ன கோகி.... ஏன் பதிலே சொல்லமாட்டேங்கறே....”

விக்சித்துதான் போனாள் கோகிலா. “இதென்ன வேதாளம் முருங்கமரம் ஏறினதுபோல....” கண்களில் மருக்கென நீர் நிரம்பிவிட்டது. பதில் பேசமுடியவில்லை.

இதயத்தினுள் பெரிய யுத்தமே நடக்க ஆரம்பித்தது.

ஆனந்த் அறைக்குள் நுழைய, கோகிலா, தீபா வீட்டு பூஜை அறையினுள் நுழைந்தாள்.

பெரியதான, அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் படங்களின் உருவில், கருணையுடன் இருந்தார்கள்.

வெடித்துவந்த விம்மலை அடக்கி, சரிந்து வணங்கினாள். எழுந்திருக்க முடியாமல், குலுங்கிக் குலுங்கி அழலானாள். மனதோ அன்னையிடம் புலம்ப ஆரம்பித்தது.

“தாயே.... இது என்னம்மா சோதனை. ஏனிப்படி, அவருக்கு மறுபடியும் அந்தக் குறை வந்துவிட்டதே. உன்னை, எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும், நீதான் என்னோட குறையெல்லாம் தீர்ப்பவள் என்று உணர்ந்தேன். உன் மடியில் இடம் தந்தாய். உட்கார்ந்தேன். என்னை அணைத்தாய். எல்லாமே உன் ஆசீர்வாதங்களாகத்தானே ஏற்றுக்கொண்டேன். என்னை மட்டுமா? ஆனந்தையுமல்லவா கைப்பிடித்து, சந்தோஷமாக அழைத்துப் போனாய். அவரும் மெய்மறந்துபோனதில், மறுபடியும் உன்னைக் காணத்தானே அம்மா, ஓடோடி வருகிறோம். அதற்குள்.... ஏன்.... புரியவில்லையே.... எங்கே..... எப்போது.... என்ன தவறு செய்தோம்.... புரியலையே..... அம்மா.... அம்மா....”

முதுகின்மேல் கரம் படிவதையறிந்து, சிலிர்த்தெழுந்தாள் கோகிலா.

தீபாதான் அவளைத் தொட்டு எழுப்பியது. எழுந்தாள் கோகிலா.

“அம்மா! ஏம்மா.... இப்படி.... இன்னிக்கு.... அவருக்கு....” கேவினாள் கோகிலா.

“கோகிலா, தளர்ந்துபோகலாமா.... கூடாதும்மா. அன்னை கண்டிப்பா நல்லதே செய்வார் கோகிலா. யானையின் பலம் தும்பிக்கையிலே, மனுஷங்க பலம் நம்பிக்கையிலேன்னு கேட்டிருக்கேதானே....”

“அப்பப்ப, நான் இன்னும் இருக்கேன்னு தலைகாட்டிண்டிருக்கே. சில சமயங்களில் அதிகமாகவேயிருக்கு. அதனாலதாம்மா.... அவர்கூட நாணும் வந்தேன்....”

ரொம்ப சரியாத்தான் செஞ்சிருக்கே. அன்னை உங்களுக்குக் கண்டிப்பா நல்லதேதான் செய்வார் கோகிலா. இல்லேன்னா உங்க ரெண்டு பேருக்குமே தியானத்துல வந்துருப்பாரா. நிச்சயமா செய்வார். மொதல்ல உங்க நம்பிக்கையைத் தளரச் செய்யிறது தப்பு. உன்னை நீயே உறுதிப்படுத்திக்கோ கோகிலா. அன்னை சத்தியம்கறத நம்பணும்மா. நாம, சாதாரண மனுஷங்க. அன்னை தெய்வம் கோகிலா. மனுஷங்களான நாம, கொடுக்கிறவங்களைப் புகழறோம், பாராட்டறோம், சந்தோஷப்படறோம். அவங்க கொடுக்காதபோது, இவைகளையெல்லாம் தரதுமில்லே, கண்டுக்கிறதுமில்லே. இது சாதாரண மனுஷப்பிறவிகளான நம்முடைய இயல்பு. அவ்வளவுதான். ஆனா, அன்னையோ ஒரு தெய்வப்பிறவி கோகிலா. நமக்கு எந்தச் சமயத்துல, என்ன வேணும்னும் தெரியும், அதை எப்படிக் கொடுக்கணும்னும் தெரியும். நம்மைவிட, நமக்கு, எப்போ, எது தேவைங்கிறது, நிச்சயமா, அன்னைக்குத்தான் தெரியும் கோகிலா. நாம, நமக்குத் தேவைன்னு ஒரு சமயத்துல நினைக்கிறது, அந்த நேரத்துல, அனாவசியமாக்கூட இருக்கலாம். உதாரணமா, சரியான சம்பாத்தியமில்லாத தம்பதிகளுக்கு, குழந்தை ஆசைக்காக வேண்டினால், அன்னைக்குத் தெரியும். முதலில் குழந்தையைக் காப்பாற்றத் தேவையான வசதியைத்தான் தருவார். பிறகுதான் குழந்தை பாக்கியம். இது உண்மையில் நடந்த சம்பவம் கோகிலா. ஆனால், டாக்டரே தேவையில்லேன்னு அன்னை சொல்லவேயில்லை. டாக்டரிடம் காண்பிச்சு, மருந்து குடுக்கறது தப்பேயில்லே. ஆனந்த்! அன்னையிடம் உனக்கு இருக்கிற நம்பிக்கையை உணர்வுபூர்வமா அதிகமாக்கிக்கோப்பா. அப்புறமா அந்த உணர்வோட மருந்து சாப்பிடு. அன்னை, அந்த மருந்து மூலமாகவே உனக்குள் புகுந்து, பூரண குணமாக்குவார். உங்க ரெண்டு பேரோட நம்பிக்கையும், பக்தியுந்தான் காரணமாயிருக்கும். சரி சரி, கிளம்புங்கோ. போய்டு வரலாம். தியான நேரம் வந்தா, உள்ளே போக

முடியாது. ஆனந்தும், நீயுமா சீக்கிரமா வாங்க. நான் கீழே டாக்ஸிக்காகப் பார்க்கிறேன். நல்லதே நடக்கும். சீக்கிரமா வாங்க”.

அறைக்குள் நுழைந்த கோகிலாவிற்கு அதிசயம் காத்திருந்தது. ஆனந்த், மீண்டும் முகம் அலம்பி, தலைவாரி, நடந்ததை மறந்து, தயாராக நின்றான்.

கோகிலாவின் மனம் அன்னைக்கு நன்றி கூறியது, சந்தோஷித்தது.

அன்றும் தியானம் செய்தார்கள். அன்னையைப் பார்த்ததுமே மனம் பாகாய் உருகியது கோகிலாவிற்கு.

இப்போது எதையும் கேட்டு வேண்டவில்லை அவள். “உனக்கே எல்லாம் தெரியும்போது, நான் ஏன் வேண்டவேண்டும் அன்னையே.... எப்போது, எது தேவையோ, அதை நீயே கொடுப்பாய் என்கிற தைரியம் என்னுள் வந்தாயிற்று. இனி உன்னை தியானிப்பேன், பிரார்த்திப்பேன், அவ்வளவுதான். என் கவலையையெல்லாம் நம்பிக்கையோடு உன்னிடம் கொடுத்துவிட்டேனே. இனி எந்தக் கிலேசமும் என்னுள் இல்லவேயில்லை. சுமப்பதைச் சுலபமாக நீ ஏற்றுக்கொண்டதால், உன்னையே சுமைதாங்கி ஆக்கிவிட்டேன். அன்னையே..... நீயே..... என் வழிகாட்டி.... அம்மா....”

தென்றல் அவளை இதமாக வருடி வருடிச் சென்றது. ஆனந்தின் மனம் மிக அமைதியாகவேயிருந்தது. கண்களை மூடி அமர்ந்தவனிடம், மௌனமே ஆட்சி செய்தது. சரீரமே மிகவும் பாரமற்று, மிகமிக லேசாகியதில் பரவசமானான். எங்கோ போவதுபோலிருந்தது. ஆனால், தானாக அன்று; ஈர்க்கப்பட்டு, எதிரே தெரிந்த பாதையில், காந்தத்தால் இழுக்கப்பட்ட இரும்பைப்போல் நடந்தான்.

திடீரெனக் கண்களைக் கூசும் வெளிச்சம். ஒளிமயமான இடம். லேசான சிம்ம கர்ஜனை. ஆனால் பயத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. மனதில் ஓர் உத்வேகத்தையும், தைரியத்தையும் தந்தது. கூசும் கண்களின்மேல், கையைக் குடையாக்கிப் பார்த்தான். அவ்வளவேதான், பரவசத்துடன், சாஷ்டாங்கமாய், கீழே படிந்து, நமஸ்கரித்தான். பொன்மயமான சிம்மாசனம். இரண்டு பக்கங்களிலும் கம்பீரமான இரு சிங்கங்கள். பிடரிமயிர் தங்கக்கலரில் பளபளத்தது. அடர்த்தியாகத் தொங்குகிறது. கண்களில் தீட்சண்யம். ஆனால் அதில் கருணை. எழுந்து முன்னேறுகிறான். வெள்ளைவெளேர் என்று தும்பைப்பூ வேஷ்டி.

பஞ்சகச்சம் கட்டி, கம்பீரமாய் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கண்களில்தான் எத்தனை இறையன்பும், பரிவும், சாந்தமும் ததும்புகிறது. அவருடைய இரு கரங்களும் பக்கவாட்டிலிருக்கும் சிங்கங்களின்மீது படிந்துள்ளது. வெண்மையான தலைமுடி தோள்களில் புரள, தாடியும்தான் எத்தனை பொலிவும், கம்பீரமும். கண்களாலேயே, ஆனந்தை, சிரித்தபடி ‘வா’என ஜாடை காட்டி அழைக்க, குழந்தையாய் ஓடுகிறான். அவர் மடியில் ஏறி உட்கார்ந்தவனின் தியானம், அந்த சமயத்தில் கலைந்தது. ஆனாலும், அந்த நிஜமான சிங்கங்களும், சிம்மாசனமும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் இன்னும் அவன் கண்களைவிட்டு அகலவில்லை. சந்தோஷத்திலும், அவனுக்கு அழுகை முட்டிக்கொண்டு வந்தது. வெடித்துவந்த கேவலை அடக்க, மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டான். கரம் கூப்ப, கண்கள் மூட, மீண்டும் அந்தப் பொன்னுலகத்துக்குப் போகத் தொடங்கினான். பாதை நீண்டது.

வழியில் ஏதும் பேச்சின்றி மௌனமாகவே வந்தனர். ஆனந்த், கோகிலாவின் மனம் நிரம்பியிருந்தது. எதையும் வெல்வோம் என்கிற தைரியம் ததும்பியது. கவலை என்பதைத் தூரமாக ஒதுக்கித் தள்ளினார்கள். இருவர் முகமும் மிகத்தெளிவாயிருந்தது.

வீட்டிற்குள் நுழைந்ததுமே, முதல் நாள், கம்பனி விஷயமாகப் பேச வந்தவர்களில் ஒருவர், “ஆனந்த் சார்! நீங்களிருவரும் ஏதேனும் ப்யூட்டி பார்லருக்குப் போய்வந்தீர்களா? உங்கள் மனைவியின் முகமும், உங்கள் முகமும், அதென்ன அப்படி ஒரு தேஜசாக, பிரகாசமாக இருக்கிறது! “ஐ காண்ட் பிலீவ் இட்”. எப்போதும்போல்தானே கம்பெனி டீல் முடிந்தது. அதென்ன, இப்படியொரு பொலிவு.....?”

வாய்விட்டு உணர்ச்சிவசத்தில் கூறியவர், உடனே, “சாரி... வெரி வெரி சாரி! உங்களிருவரையும் இத்தனை பிரகாசமாகப் பார்த்ததும், என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. நான் அப்படிச் சொல்லி இருக்கக்கூடாது. சாரி, சாரி கோகிலா மேடம்..... என்னால்...”

மேலே அவரைப் பேசவிடாமல் தடுத்தாள் கோகிலா. “டேக் இட் ஈஸி சார். நம்ம கம்பெனியைப்பொருத்தமட்டும் நாம ஒருவருக்கொருவர் உறவினர்போலத்தான். மனதில்பட்டதை வெளிப்படையாகச் சொன்னீங்க, தப்பில்லே. லீவ் இட். சரி இன்னிக்கே ஆனந்த் ‘செக்’ கொடுத்துடுவார்.

நீங்க என்னிக்கு எங்க ‘லிஸ்ட்படி’ அனுப்பறீங்க? நாங்க போவதற்குள்ளேயே, அங்கு சாமான்கள் சேர்ந்திருந்தா நல்லது. சரவணன் என் தம்பிதான். அந்த பேருக்கே அனுப்புங்க. அப்பாவுக்கு வயசாச்சு. இந்த பேருக்கு கூரியர் அனுப்பிடுங்க. ரொம்ப தேங்க்ஸ் சார்” சொல்லியபடியே கோகிலா எழுந்தவுடன் வந்தவரும் புரிந்துகொண்டு கிளம்பினார்.

தீபா படுஉற்சாகத்தோடு, வேகத்தோடு வந்தாள்.

“கோகிலா, வந்தவர் சொன்னதைக் கேட்டியா? அன்னை, உங்களிடம் நெருங்கியிருக்கிறார் என்பதன் அடையாளமே, முகத்தின் பிரகாசம். சரி, இன்னும் இரண்டு நாட்கள்தான் இருக்கு, நீங்க ஊர் திரும்ப. வாம்மா கோகிலா, முதன்முறையா வந்துருக்கே.... கல்கத்தாவை சுத்திப்பார்க்கவேண்டாமா..... கல்கத்தா காட்டன் புடவை, கல்கத்தா ஸ்வீட்ச், பைகள், பர்ஸுகள், டிரஸ்ஸுகளனு, குழந்தைகளுக்கு எல்லாமே விலை மலிவா கிடைக்கும்மா.... வா.... வந்தது வந்தே.... ஊரையும் பார்த்துட்டுத்தான் போயேன்....”

இடமும் வலமுமாய் சிரத்தை (தலையை) அசைத்தாள் கோகிலா. “எனக்கு எதிலுமே இப்ப விருப்பமில்லேம்மா. இங்கே இருக்கிறவரையில தினமும் அன்னையைப் பார்க்கணும், பார்க்கணும். அதுதான் என்னோட முக்கியமான விருப்பம்மா....”

“சரி கோகிலா, போகலாம்தான். தடையேயில்லே. ஆனா, குழந்தைகளுக்கும், வீட்டிலுள்ள மத்தவங்களுக்கும் ஏதோ ஒண்ணு வாங்கிட்டுப் போனாத்தான் நல்லது கோகிலா. பெரியவங்களுக்கு எதிர்பார்ப்பு இருக்காதுதான். ஆனா, குழந்தைகளுக்கு அந்த ஆசை இருக்குமில்லையா?

ஆனந்தும், தீபாவுடன் கூடவே பேசி, கோகிலாவை வெளியே அழைத்துப்போகச் செய்தான்.

“கோகி, எந்த யோசனையுமில்லாம போயிட்டு வா. எனக்கு எந்த யோசனையுமில்லே. ஐ ஆம் ஆல் ரைட் நௌ. போய்டு வா....”

மகிழ்வோடு சிரித்துப் பேசும் ஆனந்தின் பேச்சு, கோகிலாவிிற்கு உள்நுர ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

தீபாவுடன் புறப்பட்டு, தேவையானவைகளை வாங்கி வந்தாள். நேராக அன்னையின் முன் வைத்து வணங்கினாள்.

அங்கிருந்த இரண்டு நாட்களிலும், வீட்டில் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் முன் தியானம் செய்தாலும், “ராணிக்குட்டி”க்குப் போய், மாலை தியானத்தில் கலந்துகொண்டார்கள் தவறாமல்.

வீட்டிற்கு வந்தார்கள். இரவு புறப்படவேண்டும். என்ன சொல்லியும் கேட்காமல், வழிக்குச் சாப்பாடும் கட்டித் தந்தாள் தீபா.

ஸ்டேஷனுக்கும் வந்தாயிற்று.

“ஆனந்த், கோகிலா, ரெண்டு பேருமே எந்தவித மனஉளைச்சலும் இல்லாம இருங்க. ஏன்னா, அன்னைக்குள்ள சக்தி, நம்பிக்கைமூலம்தான் செயல்படுகிறதுப்பா. நம்ம ஆசையின்மூலமோ, தேவையின்மூலமோ இல்லை என்பதுதான் உண்மைன்னு புரிஞ்சுக்கணும். ஆனா, நாம அதைத் தவிர்த்து, பலனைத்தான் முக்கியமா நினைச்சு எதிர்பார்க்க ஆரம்பிக்கிறோம்கறதுதான் வழக்கம். அன்னையிடம் உங்க மனசுல தோணுவதையெல்லாம் சமர்ப்பணம் செஞ்சி, சரணாகதின்னு அன்னையின் பாதகமலங்களை மனசுல நினைச்சி, நம்பிக்கையோட எந்த ஒரு காரியத்தையும் ஆரம்பியுங்க. பிறகு, அதைப்பத்தின சஞ்சலமோ, சந்தேகமோ எதுவும் மனசுல ஏற்படாம, நிர்மலமாயிருங்க. அதுதான் உங்க பலம். புரிஞ்சுதா....” பட்டாச்சார்யா கூறவும், நன்றியுணர்வில் இருவரின் விழிகளிலும் கசிவு.

தீபா, பட்டாச்சார்யா இருவரின் கைகளைப் பிடித்துக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டனர். வண்டியிலேறி கை காட்ட, வண்டியும் பயணத்தைத் தொடங்கியது.

இருவரும் பேசமுடியாமல், கூபேயில் அப்படியே அமர்ந்திருந்தனர். எப்போது தூங்கினார்கள் என்றே தெரியவில்லை. விடிந்ததும், பல் துலக்கி, முகமலம்பி, வந்து உட்கார்ந்தார்கள். மனம் நிச்சலமாயிருந்ததில், மகிழ்வுடன் பேசினார்கள். அப்போதுதான் ஆனந்த் கூறினான்.

“கோகி, ராத்திரி ஒரு விஷயம் நடந்தது. நீ நன்னா தூங்கிண்டு இருந்ததால உன்னை எழுப்ப மனசில்லாம நானும் படுத்தேன். தூக்கம் வரலே. தியானம் செஞ்சேன். அப்படியே தூங்கிட்டேன், கோகிலா”.

“என்ன சொல்றீங்க? என்ன நடந்தது? ஏன் எழுப்பலே? சொல்லுங்க.....”

“பதட்டப்படாதே கோகி. தீபா ஆண்ட்டி என்ன சொன்னாங்க? ஞாபகமிருக்கா. நம்பிக்கைதானே அன்னைக்கு முக்கியம். அந்த, நம்பிக்கைதான் என்னைக் காப்பாத்தியிருக்கு, கோகிலா.....”

“என்ன..... என்ன சொல்றீங்க?..... ஒண்ணுமே புரியலையே.....”

“பயப்படாதே கோகி. நான் எப்ப எழுந்து, நம்ம கூபேயிலிருந்து வெளியே போனேன்னே தெரியலே. ஸ்டேஷன்ல இறங்கறமாதிரி, அந்தக் கதவைத் தொறந்து, நான் வெளியே கால் வச்சதுவரை நினைவில்லை. ஆனா..... கோகி..... அப்படியே என்னைப் பிடிச்சி, பலவந்தமா உள்ளே யாரோ.... ஆமா கோகி..... எப்படி வேகமா தள்ளினாங்க. எதிர்த்த மாதிரி இருந்த கதவுகிட்டே போய் ‘தபார்’னு விழுந்தேன். அப்புறமாதான் எழுந்து பார்க்கறேன். கதவு, நான் விழுந்ததுக்கு எதிர்புறம் இருந்த கதவு திறந்தேயிருக்கிறதும், இரயில் வேகமா போயிண்டேயிருக்கிறதும், திறந்த கதவு வழியா வந்த வேகமான காத்தாலப் புரிஞ்சுண்டேன். எப்படி இங்கே வந்தேன்? எப்படி அந்தக் கதவைத் திறந்தேன்? யார் என்னைப் பிடிச்சி, பலவந்தமா உள்ளே தள்ளினது? தள்ளின வேகத்துல எனக்கு அடிப்பட்டிருக்கணுமே? ம... ஹும்.... கொஞ்சம்கூட வலியில்லை. கோகி.... புரிஞ்சபோது என்னால தாங்கமுடியாம அழுதேன். ‘தேங்க்யூ மதர், தேங்க்யூ மதர்’ என் வாய்மட்டும் சொல்லிண்டேயிருந்தது. ‘அன்னையே சரணம்.... அன்னையே சரணம்னு....’ அப்படியே அங்கேயே சாஞ்சிண்டு சொல்லிண்டேயிருந்தேன் கோகி. மனசு ஒருவழியா அன்னையை நினைச்சதால, அந்த பயத்துலேயிருந்து விடுபட்டது. இல்லேன்னா, நான் வெளியே..... வேண்டாம்.... அதை.... அப்படி நினைக்கக்கூடாதுன்னும் புரியறது. எந்த ஓர் ஆபத்துலேயும் அன்னை நம்மைக் காப்பாத்த ஓடோடி வருவார்கு புரிஞ்சது. எழுந்து, திறந்திருந்த கதவை மூடிட்டு, பாத்ரூம் போய்ட்டு வந்தேன். நீ நன்னா.... நிச்சலனமா தூங்கிண்டு இருந்தே. நானும், உன்னை எழுப்பாம படுத்துட்டேன். நடந்தது கனவா, நிஜமாங்கற அளவுக்கு என்னுள்ளே ஆச்சரியமும், சந்தோஷமும் போட்டிபோட்டுண்டு துள்ளிஓடறது. அன்னையை நினைச்சி, நினைச்சி அழறேன், சிரிக்கிறேன், நன்றி சொல்றேன். உன்னை எழுப்பி, சொல்லணும்கற ஆர்வத்தையடக்கி, தியானம் செஞ்சேன். மனம் ஒரு நிலைக்கு வந்து சாந்தமா, சமனமாச்சு.

ஆனா, ஒண்ணு நிச்சயம், எனக்கு நன்னாவே புரிஞ்சபோச்சு, எந்த நிலையிலயும் அன்னை என்னைக் கைவிடமாட்டார்ங்கறதுதான். அந்த நம்பிக்கை, இன்னும் அதிகமாயிருக்கு கோகி. ஆமாம், இனிமே எல்லாமே நமக்கு அன்னைதான் கோகிலா” உணர்ச்சிபூர்வமாய் ஆனந்த் கூறக் கூற, கோகிலாவும் மெய்மறந்து இருகரம் கூப்பினாள்.

“ஆமா ஆனந்த், எனக்குள்ள இப்ப படபடப்புக்கூட குறைஞ்சுடுத்து. எவ்வளவு பெரிய அபாயத்துலேருந்து நீங்க தப்பிச்சிருக்கீங்கங்கறது, நீங்க சொல்லச் சொல்ல, எனக்குள்ளேயே.... ம.... என்னன்னு சொல்லத் தெரியலேன்னாலும், ரொம்பவே சந்தோஷமாவும், பரவசமாகவும் இருக்கு. நீங்க சொன்னதுபோல, அன்னை நம்மைக் கைவிடமாட்டார் ஆனந்த். அன்னையோட கரங்களைக் கெட்டியாப் பிடிச்சிண்டு நாம சமர்ப்பணம் செய்யணும். அன்னையோட பாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ‘நீயேதானம்மா எங்களுக்கு’ன்னு சரணாகதியாயிருக்கணும் ஆனந்த்” கண்கள் பனிக்க, புன்னகையுடன் கூறினாள் கோகிலா.

தீபா ஆண்ட்டி சொன்னாங்களே..... ஜாதகப்படி விபத்து இருக்குன்னு தெரிஞ்சிருக்கும். எப்போதோ சொன்னது நம்ம ஞாபகத்துல பதிஞ்சிருக்கும். ஆனா, அன்னையை நம்பிய நமக்குள்ளும், கர்மத்தை நம்பும் மனப்பான்மையிருந்தால், அதன் அடையாளத்தைக் காட்டும். நாம தவிர்த்தால், அன்னையின்மீது நம்பிக்கையோடு இருந்தால், எந்த விதமான பாதிப்புமிருக்காதுன்னு. ரொம்ப ரொம்ப சரி கோகிலா. அன்னையின்மீதுள்ள நம்பிக்கையை நாம் வளர்த்துக்கணும். இப்பத்தானே தெரிஞ்சிண்டிருக்கோம். எல்லாம் நல்லதே நடக்கும்கற தைர்யம் எனக்குள்ளே வந்துடுத்து கோகிலா. சரி, காயியோ, டீயோ வந்துதா? பசிக்கிறாப்பல இருக்கு. ஆண்ட்டி குடுத்ததை எடேன்.....

இருவருமாய் சாப்பிட ஆரம்பிக்கும்போதே காபி வந்தது. அதன்பிறகு இருவருக்குள்ளும் பேச்சு எழவில்லை என்றாலும் மனதில் ஒரு ‘அப்பா.....டா’ என்கிற நிம்மதி ஏறி அழுத்தமாக உட்கார்ந்தது நிஜமே.

“ஹையா! அம்மா, இந்த டிரஸ் ரொம்ப நல்லாயிருக்கும்மா. சுரபிக்கா.... உன்னோட டிரஸ்ஸும், வளையல்லாம் கல்லு வச்ச.... போம்மா.... நானும் கேர்ளாகப் பொறந்திருந்தா, நிறைய வளையல் வாங்கிண்டு

வந்திருப்பே இல்லே.....” நிபுண் கூறவும், எல்லோரும் ‘கொல்’லென சிரித்தார்கள். பாகீரதியின் மனதில், கேட்கவேண்டுமென்ற சில விஷயங்கள் முட்டிமோதி வாய்வரையில் வந்து வந்து மீண்டும் உள்ளுக்குள்ளேயே போனது.

சரவணனுக்கும், ஆனந்த், கோகிலா முகங்களை மாறிமாறி பார்த்தும் ஒன்றும் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

அமைதியாக இருந்தவர் ராமாமிர்தம்தான். அவர்களிருவரின் முகத்தில் விவரிக்கமுடியாத பொலிவை உணர்ந்தார். மனதில் ஒரு நிம்மதி அனாயாசமாக ஏற்படுவதையும் அறிந்தார். காரணம் அறியும் ஆவலிருந்தும் மௌனமாகவேயிருந்தார்.

சுரபியும், நிபுணனும் அம்மாவின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு, ‘தேங்க்ஸ்’ கூறிவிட்டுப் பள்ளிக்குச் சென்றார்கள்.

சரவணன், பாகீரதியிடம், “அம்மா! அங்கு ப்ராப்ளமில்லாமல் இருந்தார்களா என்று கேட்டுக்குங்க. நான் கம்பனிக்குப் போய்விட்டு மதியம் சாப்பாட்டுக்கு வரப் பேசிக்கலாம். வரேம்மா”. “கோகிக்கா, நான் போயிட்டு வரேன், நேரமாச்சு” என பாத்ரூம் கதவருகில் சென்று ‘பை’ சொல்லிவிட்டுப் போனான்.

குளித்துவிட்டு வந்த கோகிலா, வேறு நல்ல உடையை உடுத்திய பின்பு, ஹாலிலிருந்த ஒரு பெரிய அலமாரியை சுத்தம் செய்தாள். பிறகு உள்ளேயிருந்து அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் படங்களை பயபக்தியோடு வைத்தாள். ஊதுவத்தி ஏற்றினாள். தோட்டத்திலிருந்து பறித்த புத்தம்புதிய பூக்களை புதிய தட்டுக்களை எடுத்து, அதில் பூக்களை அழகுற அடுக்கிவைத்தாள். சம்மணமிட்டு அவள் அமர்ந்தபோதுதான், ஆனந்தும் குளித்துவிட்டு, நல்ல உடைகளையணிந்து, ஊதுபத்தி ஏற்றி, அவளருகில் அமர்ந்து கண்களை மூடினான்.

சுமார், முக்கால் மணி நேரத்திற்குமேல் ஆடாமல், அசையாமல் அவர்கள் அமர்ந்திருந்ததைப் பார்க்கப் பார்க்க, பாகீரதியின் மனது விண்டுவிரிந்தது. அவளுக்கு, அந்தப் படங்களிலுள்ளவர்களைப்பற்றி எதுவுமே தெரியாதுபோனாலும், தானும் துளி அரவமின்றி அவர்களருகில் அமர்ந்து கண்களை மூடினாள். மனக்கதவு திறந்தது.

“நீங்க ரெண்டு பேரும் யாருன்னு தெரியாது. இவா ரெண்டு பேருக்கும் உங்களை எப்படித் தெரியும். அவா கஷ்டத்துக்கு எப்படி உதவினேன். ஒண்ணுமே தெரியாது. ஆனாலும், உங்களோட சாந்தமான புன்னகை, கருணை நிரம்பிய கண்கள், ரெண்டுமே எனக்குள்ளேயே பூந்துண்டு, என் மனசைப் பிசையறதும்மா. கூடவே ஒரு நிம்மதியும் ஏற்படும்னு தோணறது. எனக்கு ஒண்ணுமே புரியலே. நிஜம்மா புரியலே. நீங்க ரெண்டு பேரும் யாரு? யாரானாலும் சரி, எங்காத்துக்கு வந்த வேளை, நல்ல வேளையாயிருக்கட்டும். என் ஒரே மகன், நன்னா, வியாதி இல்லாம, பொண்டாட்டி, பிள்ளைகளோட, சந்தோஷமா, ஒரு குறையும் இல்லாம குடும்பம் நடத்தணும். நீங்கதான் காப்பாத்தணும். எனக்கு.... எனக்கு....” மேலே, மனதோடு மௌனமாக பேசுவதுகூடத் தாளமுடியாமல், வெடித்துவந்த கேவலை அடக்கமுடியாமல், அப்படியே சரிந்து, குனிந்தாள் பாகீரதி.

சட்டென இரு கரங்கள் அவளைப் பிடித்துக்கொண்டன. சரிந்தவள், அப்படியே நமஸ்கரித்து எழுந்து, தன்னைப் பிடித்தது யார் எனப் பார்த்தாள்.

ஆனந்தின் கரங்கள்தான் அவளைப் பிடித்திருந்தன.

“அம்மா! அழக்கூடாதும்மா. நீயே இப்படி அழலாமா? தப்பும்மா. எப்படி உனக்கு இவா ரெண்டு பேரையும் பார்த்ததும் பொங்கிவந்ததோ, அப்படித்தாம்மா எனக்கும், கோகிலாவுக்கும் ஆச்சு.....”

“ஆனந்தா, யாருடா இவா ரெண்டு பேரும்? இத்தனை வருஷமா, யார்கிட்டேயிருந்தும் சரி, எதுலயும் படிச்சதில்லே, கேட்டதில்லே, ஆனா, இன்னிக்கு இவா ரெண்டு பேரும், நம்மாத்துல வந்து, ஜம்...முனு, வந்து உக்காந்திருக்கா பாரேன். சாந்தசொருபியா, சிரிச்ச முகமா இருக்கா. அவா கால்களைப் பிடிச்சிண்டு, எம்புள்ளையக் காப்பாத்து அம்மான்னு கதறணும்போலிருக்குடா ஆனந்தா. அதான் தாங்காம, அழுதுட்டேன். ஆனந்தப்பா..... எப்படியிருக்கே. உன்னோட உடம்புக்கு ஒரு குறையுமில்லேதானேடா கண்ணா. கோகிலா, உன்கூட இருந்தாதான். இருந்தாலும் மனசு கிடந்து தவிச்சப்போச்சப்பா. இப்போ, உன்னோட, கூடவே, பயணப்பட்டு வந்துருக்காளே.... இவா ரெண்டு பேரும்... நான் பார்க்கணுமேடா அவாளை. அவா எங்கேயிருக்கா? என்னையும் கூட்டிண்டு போறியாப்பா?.....”

ஆனந்தால் பதில் சொல்லியலாமல், ‘உன்னோடு பயணப்பட்டு வந்துருக்காளே, அவா ரெண்டு பேரும்’ என்கிற வார்த்தைகள்.... அன்னை... ஆமாம்.... என்னைப் பெற்றவளும் அன்னைதானே! அவள்மூலமே அன்னை, தான் காப்பாற்றியதை எவ்வளவு சூசகமாக உணர்த்தி விட்டார்.

‘நான்தான் உன்னுடனேயே பயணித்தேனே..... உனக்குக் காவலாய். புரியவில்லையா..... என் மகனே’ என்று கேட்பதுபோலல்லவா, அம்மாவின் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் உதிர்ந்தன....

பாகீரதியை, அப்படியே பற்றிக்கொண்டு, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் சென்று, சிரிப்பும், கண்ணீருமாய் வணங்கி, பெற்றவளையும் மீண்டும் வணங்கச்செய்தான்.

“அம்மா! கண்டிப்பாம்மா. நாம எல்லாருமே கல்கத்தாவுக்குப் போய்டு வரலாம்மா. அம்மா..... வாம்மா.... நடந்ததெல்லாம் சொல்றோம்மா.... வாம்மா... வா....”

கோகிலாவும் வர, ராமாமிர்தம் அமர்ந்த இடத்திற்கருகில் உட்கார்ந்தார்கள்.

கோகிலாவும், ஆனந்தும், மாறி மாறி நடந்ததைக் கூற, ராமாமிர்தமும், பாகீரதியும் பரவசப்பட்டுத்தான்போனார்கள்.

“அப்பா! பட்டாச்சாரியோட மனைவி தீபா, எங்களுக்கு சுருக்கமா சொன்னாலும், மனசுல பதியறாப்பல சொன்னாங்கப்பா. போனஜன்மத்து ‘கர்மபலனை’ இந்த ஜன்மத்துல அனுபவிக்கவேண்டாம்னு சொல்ற ஒரு தெய்வம் இருக்கிறபோது, நாம ஏம்பா, எதை எதையோ நினைச்சிக் கஷ்டப்படணும்? வேண்டாமே..... அவங்க சொல்ற கோட்பாடுகளைப் படிக்கலாம். தெரிஞ்சவங்கக்கிட்டே புரியாததைக் கேட்டுத் தெரிஞ்சிண்டு, அதன்படி நடக்கலாம். தியானம் பண்ணலாம். அவங்களையே மனசுல சுமந்துண்டு, எங்கே வேணும்னாலும் போகலாம். கஷ்டமே வராதுப்பா. சரியாப்பா....”

மோவாய் துடிக்க, கண்கள் நீரைப் பெருக்க, “சரிப்பா, அப்படியே செய்யலாம், நடந்துக்கலாம் ஆனந்தா.....” மேலே பேச்சு வாராமல் திணறினார் ராமாமிர்தம்.

நாட்கள் கடந்தன. வீட்டின் சூழ்நிலை மிக அருமையாக மாறி இருந்தது. குழந்தைகளிலிருந்து பெரியவர்கள் வரை, அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் வணங்கியபிறகே வெளியே சென்றார்கள். ஊதுபத்தி ஏற்றத் தவறுவதில்லை. அவரவர், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நேரத்திற்கு ஏற்ப தியானம் செய்தாலும், இரவு ஒன்பது மணிக்கு, அனைவரும் ஒன்றாகக் கலந்து, அமர்ந்து, பத்து நிமிடமாவது கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்வதை வழக்கமாக்கிக்கொண்டார்கள்.

தியானமையத்திற்கு அடிக்கடி போய்வந்தார்கள். கூட்டுப் பிரார்த்தனையில் கலந்துகொண்டார்கள். அன்னையைப்பற்றிய புத்தகங்களை வாங்கிப் படித்தார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் காவியமான “சாவித்திரி”ஐயும், “Life Divine”ஐயும் தினமும் சிறிது சிறிதாகப் படித்தார்கள். கணவனின் உயிருக்காக சாவித்திரியின் போராட்டம், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கற்பனையில் புதிய கோணத்தில் உருவாகி எழுதியிருப்பதை, புரியாததை, அறிந்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெளிந்தார்கள்; வியந்தார்கள். ஈடுபாட்டோடு, மேலும் மேலும் அறிந்து, மகிழ்ந்து, தங்களையே புடம் போட்டுக்கொண்டார்கள்.

காலம், முதலில் நடந்து, பிறகு ஓடி, இப்போது பறந்துகொண்டிருந்தது.

அவர்களோடு ஆனந்தின் கம்பனியும் பெரிய அளவில் வளர்ந்து, நிமிர்ந்து, கம்பீரமாய் நின்றது.

சரவணனுக்கு வந்த மனைவியும் அன்னையை வணங்குபவளாக அமைந்ததில், பூரிப்பான சந்தோஷம் குடும்பத்தினருக்கு. அதுவும், ஒரே சமயத்தில், ஒரே வருடத்திற்குள் இரட்டைக் குழந்தைகளாய், ஆணும், பெண்ணுமாய் சரவணனுக்குப் பிறந்ததில் வீடே கோலாகலமாகியது. ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையுமே பிறந்துவிட்டதாக, அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டதாகக் குதூகலித்தார்கள்.

பாகீரதியின் கனவும் நிச்சயமாக நினைவாகும்.

அது, மாடியுடன் சேர்ந்து இணைந்தாற்போல் ஒரு பெரிய கூடம், ஒரு சின்ன அறை, சமையலறை, பாத்ரூம் என அன்னையின் மையமாக, தியானம் செய்யும் இடமாக இருக்கவேண்டுமென்று, அவளுடைய ஆசையுடன், மனம் தினமும் சமர்ப்பணத்தைச் சரணாகதியாக்கிப் பிரார்த்தித்தது.

நிச்சயம் அன்னையின் அருளால் அது நிறைவேறும். நாமும் ஒரு நாள் அந்த தியானமையத்திற்கு கண்டிப்பாகப் போவோம். அந்த நாள் சீக்கிரமாகவே வரும் என்பது திண்ணம்.

முற்றும்

ஸ்ரீ அரவிந்த கூடர்

எதிரானவை ஒன்றைவிட்டு மற்றது விலகுவதற்குப்பதிலாக நெருங்கிவந்து சந்தித்தால் நடைமுறையில் பலன் கிடைக்கும்.

விலகாமல் நெருங்கினால் பலனுண்டு.

MALARNDHA JIVIAM

Form IV (See Rule 8)

Statement about ownership and other particulars about **Malarndha Jiviam** (according to Form No.IV, Rule 8 circulated by the Registrar of Newspaper for India).

1. Place of Publication : Pondicherry
2. Period of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : **Mrs. Anuradha Sriram,**
Nationality : Indian
Address : Integra,
51, II cross, Jawahar Nagar,
Nellithope Post,
Pondicherry 605 005.
4. Publisher's Name : **Mr. P.V. Balakrishnan,**
Nationality : Indian
Address : 12, I Cross, Venkata Nagar,
Pondicherry 605 011.
5. Editor's Name : **Karmayogi**
Nationality : Indian
Address : Plot 4, Venkata Nagar Extn.,
Pondicherry 605 011.
6. Name and address of the : **The Mother's Service Society,**
individual who owns the Plot 4, Venkata Nagar Extn.,
newspaper and partners or Pondicherry 605 011.
shareholders holding more than 1% of the capital.

I, **(P.V.Balakrishnan)** hereby declare the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

sd.....
(P.V. BALAKRISHNAN)
Signature of the Publisher.

Date : 01-03-2006

அன்பர் கடிதம்

அன்னையின் திருவடிகளில் என்னை சமர்ப்பித்து இந்த மடலை எழுதுகிறேன்.

"Whenever you find a little time,
think of me, my child" — THE MOTHER

இந்த வார்த்தை,

"Whenever you think something,
you think MOTHER and thank MOTHER"

என்றுதான் மனதில் எழுகின்றது. ஏனெனில் அன்னைக்கு நன்றி கூற இந்த ஆயுள் போதாது.

என்னுடைய வாழ்வில் அன்னையிடம் வந்தபின் இடையறாத அதிசயங்கள், அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. நமக்கு அருட்பார்வை கிடைக்கும் போது பெறும் ஆனந்தம், நம் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்போது பேரானந்தம் இடைவிடாது கிடைக்கின்றது. இதைத்தான் அன்னைக்கு நன்றி கூற இந்த ஆயுள் போதாது என்று கூறுகிறேன்.

அன்னையைப்பற்றிய பாடல்கள் சில என் கணவரால் எழுதப்பெற்று 21.8.2005 அன்று CD (Audio) வெளியிடப்பட்டன. அன்று அதில் உள்ள 4 பாடல்களுக்கு நான் நடனம் அபிநயித்து Sivasami Hall, Mylaporeஇல் அரங்கேறியது. அற்புதமான நாள். அன்னையை மனதார உணர்ந்து, நெகிழ்ந்து, பரவசப்பட்டு என் நன்றியைச் சமர்ப்பித்தேன். அடுத்த நாள் 22.8.05 அன்று என் பெரிய மகனின் (18 வயது) பிறந்தநாள். அவன் திருச்சி NIT கல்லூரியில் இரண்டாம் ஆண்டு B.Tech. Computer Science படிக்கிறான். அவனுக்கு அங்கு இடம் கிடைத்தது மகாப்பிரபு அன்னையால்தான். 22.8.05 அன்று நடந்த Google Software Programming Contestஇல் பங்குபெற்று மூன்று சுற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உலக அளவில் 86 ரேங்கில் தகுதிபெற்றான். அன்னையின் மகிமையே மகிமை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் 100 பேர்மட்டும் இறுதிச் சுற்றுக்குக் கலந்து கொள்ளத் தகுதிபெறுகிறார்கள். அதில் இவனைச் சேர்த்தவர் அன்னை. இறுதிச் சுற்று கலிபோர்னியாவில் உள்ள Google Headquartersஇல்.

போட்டி நடக்க இருக்கும் நாள் செப்டம்பர் 23, 2005. தகவல் எங்களுக்கு இவன் சொன்னது ஆகஸ்ட் 3-ஆம் தேதி. 5-ஆம் தேதி திருச்சியில் பாஸ்போர்ட்டுக்கு விண்ணப்பித்து, 5-ஆம் தேதியன்றே பாஸ்போர்ட் வாங்க அவனுக்குக் கொடுப்பினை இருந்தது அன்னையின் அருளால் மட்டுமே. அதன்பின் Google Headquartersக்கு பாஸ்போர்ட் நம்பர் கொடுத்து இவன் இறுதிச் சுற்றில் கலந்துகொள்ள வருவதை உறுதி செய்துகொண்டான். விசா விண்ணப்பிக்க விசா ஆபீஸ் சென்றபோது 3 மாதங்கள் அமெரிக்கா செல்ல விசா full என்று தகவல் கிடைத்தது. இண்டர்நெட்டில் தொடர்புகொண்டு பார்த்தபோது "EMERGENCY" என்று கிளிக் செய்ததும் ஒரே ஒரு நாள், அதுவும் செப்டம்பர் 21-ஆம் தேதி என்று வந்தது. 3.45 pm - 4 pm appointment. சரியாக 22-ஆம் தேதி விடியற்காலை 1.45 மணிக்கு Lufthansa flight பிடிக்கவேண்டும். அன்று மாலை விசா ஆபீஸில் வாசலில் (அவனை அனுப்பிவிட்டு) நானும், என் கணவரும் மிகுந்த மனஉளைச்சலுடன் இருந்தோம். இருவரும் அன்னையைத்தான் உளமார வேண்டிக்கொண்டோம். MOTHER never fails. 6.30 மணிவரை இருந்து (எல்லோரும் சென்றுவிட்டனர்) இவனைக் காணவில்லையே என்று ஏங்கிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தபோது என் மகன் "விசா கிடைத்துவிட்டது" என்பதை சொன்னதும் "MOTHER" என்று வாய்விட்டு அழுதுவிட்டேன். ஏனெனில் விசா கொடுத்தாலும், கையில் கொடுப்பதில்லை. போஸ்ட்டில்தான் அனுப்புவார்கள். அதுவும் இவன் திருச்சியில் பாஸ்போர்ட் வாங்கியதால் திருச்சி சென்றுதான் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவும் சூனணேரம் மாற்றப்பட்டு இவன் கையில் விசா வர MOTHER செய்த அற்புதத்தை என்னவென்று சொல்ல? சுற்றி இருந்த 6 ஆபீஸர்களும் மாறி மாறி கேள்வி கேட்டு துளைத்து எடுத்து, பின்னர் நிலைமை சாதமாகி, பெரிய ஆபீஸரே இவனுக்குக் கையில் விசா கிடைக்க, தங்கி இருந்து பின்னர் சென்றார் என்று இவன் கூறும்போது உண்மையிலேயே பெரும்பேறு பெற்றதாக அன்னையை வணங்கினேன்.

குழந்தைக்கு மிகவும் வசதியான, தரமான Lufthansa flight. அன்னையால்மட்டுமே செய்யமுடியும். பெற்ற என்னால் செய்துதர இயலாத சூழ்நிலை. அப்படியே பணம் இருந்தாலும், எதற்கு?.... என்றுதான் யோசிக்கத் தோன்றும்.

வசதிமிக்க வாழ்க்கை நான் வாழவில்லை என்றாலும், எனது வசதிகள் பெருகி உள்ளன:

1. 40 வயதுவரை (அன்னையை அறியாதவரை) வாய்ப்புகள் (நாட்டியத் துறையில்) வாராத எனக்கு, அன்னையிடம் வந்ததும் வாய்ப்புகள் தொடர்ந்து கிடைக்கின்றன.
2. நாட்டியம்மட்டுமே சாத்தியம் என்று இல்லாமல் இப்போது நடிப்புத் துறையிலும் வாய்ப்புகளை அள்ளி வழங்குகிறார் என் அருமை அன்னை.
3. மனம் துள்ளினாலும், உடல் ஆரோக்கியமாகத் துள்ள வழித் துணையாக வருகிறார் அன்னை.
4. நாட்டியத்தில் கிடைக்கும் பரிசுகள், பாராட்டுகள் உண்மையில், அன்றாடம் உழைத்து (BSNLஇல் வேலை செய்கிறேன்) பெறும் மாதச்சம்பளத்தைவிடவும் உயர்ந்ததாகவும், பெருமையாகவும் இருக்கின்றன.
5. நாட்டியத்தில் படிக்க (Diploma), எனக்காகவே Offline Campus Programme - வேலை செய்துகொண்டே படிக்க - இதுதான் முதன்முறையாக வந்திருக்கிறது. அன்னை செய்த லீலையை என்ன என்று சொல்ல?

திரும்பவும் சொல்கிறேன், அன்னைக்கு நன்றி கூற என் ஜென்மம் போதாது.

**அருள் தரும் அன்னையே! வணங்கினேன் உன்னையே!
யாதாமின்றி நின்றார் - எனை மீதமின்றி வென்றார்.**

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

ஆசை அழிவதில்லை. அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் திருவுருமாற்றம் அடைந்து தன்னைப் பூர்த்திசெய்து கொள்கிறது.

ஆசை உயர்ந்த நிலையில் ஆனந்தமாகப் பூர்த்தியாகிறது.

"ஸ்ரீ அரவிந்தம்"

லைப் டிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

XIV. The Supermind — As Creator

There is the formula of the One. Page No.125
It is eternally stable and immutable. Para No.8
It is above.
There is the formula of the Many.
It is eternally mutable.
It constantly seeks.
It seeks a firm standpoint.
It must be firm and immutable.
It seeks it amidst the flux of things.
But it hardly finds it.
This is below.
The seat of all trinities is in between.
It is a seat of all that is biune.
It is a seat of all that becomes Many-in-One.
And yet it remains One-in-Many.
It was originally One.
It was the One that is always potentially Many.
This is the intermediary term.
It is the beginning and end of all creation and arrangement.

14. சத்தியஜீவியம் - சிருஷ்டிகர்த்தா

அது ஏகனுடைய சூத்திரம்.
அது நிலையானது, அழிவில்லாதது.
அது மேலேயுள்ளது.
அநேகனுக்கும் சூத்திரம் உண்டு.
அது காலத்திற்கும் மாறுவது.
அது தொடர்ந்து தேடுகிறது.
அது நிலையான நோக்கத்தைத் தேடுகிறது.
அது அசைக்கமுடியாததாகவும், அழிவற்றதாகவுமிருக்கவேண்டும்.
அலை மோதும் கடலில் இதை அது தேடுகிறது.
ஆனால் அது கிடைப்பதில்லை.
இது கீழேயுள்ளது.
இடையே திருமூர்த்திகளின் உலகம் உள்ளது.
அங்கு இரட்டை இரண்டில் ஒன்றாக உள்ளது.
ஒன்றில் பல உள்ள மையம் அது.
இருப்பினும் அது பலவற்றில் உள்ள ஒன்றாக உள்ளது.
அதுவே ஆதியான ஏகன்.
அநேகனையுட்கொண்ட ஒன்று அது.
இதுவே இடைப்பட்ட நிலை.
சிருஷ்டிக்கும், பிரபஞ்ச ஏற்பாட்டிற்கும் அதுவே ஆரம்பமும், முடிவுமாகும்.

It is the Alpha and the Omega of creation.
 It is the starting point of all differentiation.
 It is the instrument of all unification.
 These are realisable harmonies.
 These are realised harmonies.
 It is originaive of them.
 It is executive of them.
 It is consummative of them.
 It has the knowledge of the One.
 The One has its hidden multitudes.
 It is able to draw them out of it.
 It manifests the Many.
 It has differentiations.
 It does not lose itself in them.
 There is the ineffable unity.
 We have a supreme perception of it.
 There is Something beyond that.
 The existence of the intermediary term tells us something.
 It says that that Something exists.
 That is Something ineffable.
 It is mentally inconceivable.
 It is not because of its unity.
 It is not because of its indivisibility.
 But it is because of it is free from these.
 These are formulations of the mind.
 It is Something beyond Unity.
 It is also beyond multiplicity.
 That would be the utter Absolute.
 It would be the Real.
 We have our knowledge of God.
 We also have our knowledge of the world.

'அ' முதல் 'ஃ' வரை அதுவேயாகும்.
 எல்லா மாறுபாட்டிற்கும் அதுவே ஆரம்பம்.
 எல்லாவற்றையும் இணைக்கும் கருவியது.
 நாம் எட்டக்கூடிய சுழகம் இது.
 இதுவரை எட்டிய சுழகமும் அதுவே.
 அவற்றை ஆரம்பிப்பது இதுவே.
 அவற்றைச் செயல்படுத்துவதும் இதுவே.
 அவற்றைப் பூர்த்திசெய்வதும் அதுவே.
 அது ஏகனை அறியும்.
 ஒன்றில் ஆயிரம் ஒளிந்துள்ளது.
 அதனின்றி அவற்றை அதனால் வெளிக்கொணரமுடியும்.
 அது அநேகனைப் படைக்கும்.
 அதற்கு மாறுபாடுகள் உண்டு.
 தன்னை அம்மாறுபாடுகளில் அது இழப்பதில்லை.
 சொல்லைக்கடந்த ஐக்கியம் அது.
 அதை நாம் உச்சக்கட்டத்தில் அறிவோம்.
 அதைக்கடந்த ஒன்றுள்ளது.
 இடைப்பட்டது அதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.
 அந்த ஒன்றிருப்பதை அது கூறுகிறது.
 அது விவரிக்கவொண்ணாதது.
 மனத்தால் நினைக்கமுடியாத ஒன்று அது.
 அது ஐக்கியத்தால் அப்படியில்லை.
 பகுக்கப்படாதது என்பதாலன்று.
 அவற்றினின்றி அது விடுபட்டது என்பதால் அதை விவரிக்கமுடியாது.
 இவை நம் மனத்தின் சித்ரகூடங்கள்.
 அது ஐக்கியத்தைக்கடந்தது.
 அது பிரிவினையைக்கடந்தது.
 அது பிரம்மம்.
 அது சத்தியம்.
 நமக்கு ஆண்டவனைத் தெரியும்.
 நாம் உலகை அறிவோம்.

It justifies both.

These are large difficult terms.

It is difficult to grasp them.

Let us come to precisions.

The One is Sachchidananda.

We speak thus.

We point three entities.

It is its description.

We unite them.

Thus arrive at a trinity.

We say 'Existence, Consciousness, Bliss'.

And we say they are One.

It is a process of the mind.

Sachchidananda is a unitarian consciousness.

To it, it is inadmissible.

Existence is Consciousness.

There can be no distinction between them.

Consciousness is Bliss.

They cannot be distinguished.

So, there can be no world.

Because there is no distinction.

Suppose it is the sole reality.

Then the world is not.

It never existed.

It can never have been conceived.

The world is division.

It is differentiation.

An indivisible consciousness cannot originate division.

An undividing consciousness cannot originate differentiation.

Page No.126

Para No.9

அது இரண்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

இவை பெரிய தத்துவங்கள்.

நமக்கு இவை பிடிபடா.

நடைமுறைக்கு வருவோம்.

ஏகன் என்பது சச்சிதானந்தம்.

நாம் இதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்.

இங்கு மூன்றைக் கூறுகிறோம்.

அதுவே அதன் விளக்கம்.

நாம் அவற்றைச் சேர்க்கிறோம்.

இணைத்து மூன்று தத்துவங்களை ஏற்படுத்துகிறோம்.

சத், சித், ஆனந்தம் என அவற்றைக் கூறுகிறோம்.

அவை ஒன்று என்கிறோம்.

இது மனம் செயல்படும் வழி.

சச்சிதானந்தம் ஐக்கியத்தாலான ஜீவியம்.

அதற்கு இப்பிரிவினை ஒத்துவராது.

சத் சித்தாகும்.

அவற்றிடையே வேறுபாடில்லை.

சித் ஆனந்தம்.

அவை ஒன்றே.

அப்படியெனில், உலகமில்லை.

பிரிவினையில்லை என்பதால் உலகமில்லை.

அது மட்டுமே சத்தியம் எனக்கொள்வோம்.

அது உண்மையானால் உலகம் இல்லை.

உலகம் ஏற்பட்டேயிருக்கமுடியாது.

சிருஷ்டியை நினைத்தேயிருக்கமுடியாது.

உலகம் பிரிவினையால் ஏற்பட்டது.

ஒன்றிலிருந்து அடுத்தது வேறுபட்டிருக்கவேண்டும்.

ஐக்கியம் பிரிவினையை ஏற்படுத்தமுடியாது.

பிரிக்கமுடியாத ஜீவியம் பிரிவினையை ஏற்படுத்தமுடியுமா?

But this is reductio ad absurdum.
We cannot admit it.
If we do so, our basis will be different.
It will be an impossible paradox.
It will be an unreconciled antithesis.

Contd...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஒன்றை நாடினாலும், விழைந்தாலும் கழுத்தை நெறிக்கும்
கைகளாகக் கடவுள் உன்னைத் தீண்டுகிறார்.

விருப்பின் விளைவு.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அனுபவிப்பதையே அறியமுடியும். அதனால் உணர்வு அறிகிறது.
எனவே அது உணர்வின் சித்தி. மற்றவை சொல்லின் தெளிவு.
மனம் கண்டது, அறிவுக்குரிய உண்மை; தத்துவம். நமக்கு
லீலை விளங்க நாம் பரம்பொருளை உணர்வில் அறிய
வேண்டும். இப்பொழுது பரம்பொருள் பரம்பொருளுக்கே
விளங்கும் நிலையிலுள்ளது.

இன்று லீலை, பரம்பொருளுக்குத் தெளிவு.

நமக்குத் தெளிவானது உணர்வுமட்டுமே.

பரம்பொருள் உணர்வைத் தொட்டால்,

லீலை உணர்வுக்கு - நமக்குத் - தெளிவாகும்.

இது அபத்தம்.
நாம் இதை ஏற்கமுடியாது.
நாம் ஏற்றால், நம் அடிப்படை மாறும்.
அடிப்படை நடைமுறைக்கு உதவாத முரண்பாடாகும்.
சமூகத்திற்கெதிரான முரண்பாடாக முடியும்.

தொடரும்...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

எங்கிருந்தாலும் உயர்வை மனிதனால் காணமுடியும்.
கண்டபின் தனக்கு அதைவிட உயர்வுண்டு என்று தனக்கே
நிரூபித்துக்கொள்வான்.

உயர்வைக் கண்ட மனிதன் மேலும் உயர்வான்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உறுதி (will) அறிவை ஏற்றுக்கொண்டால் அபிப்பிராயம்
ஏற்படுகிறது. உணர்வு மனத்தின் அபிப்பிராயத்தை
ஏற்றுக்கொண்டால் நோக்கம் (attitude) ஏற்படுகிறது. உடல்
நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் சக்தி (power) பிறக்கின்றது.
ஆன்மாவின் அனுமதியுடன் ஜீவன், உடலின் (power)
சக்தியை ஆமோதித்தால் உணர்வின் நோக்கமும், மனத்தின்
அபிப்பிராயமும் அதற்குட்படும். அதற்குப் (value) பண்பு எனப்
பெயர்.

உறுதி, அறிவு, உணர்வு, நோக்கம் சேர்ந்தவை பண்பு.

எங்கள் குடும்பம் II

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....)

எழுவேண்டியது கேள்வியில்லை, சமர்ப்பணம் என மனம் சமாதானமாயிற்று. மனம் சமாதானமானாலும் அதற்குரிய அமைதி எழவில்லை:

- ☆ சமர்ப்பணம் ஒரு சமுத்திரம், அதைப்பற்றி எழுத, பேச அளவில்லை.
- ☆ மனத்தின் 9 நிலைகளில் - உடல், உயிர், மனத்தின், ஜட, சூட்சும, காரண தேகங்களில் - செயல் எண்ணமாகவும், உணர்ச்சியாகவும், உடல் உணர்ச்சியாகவும் எழுவதை எழும் நேரம் சமர்ப்பணம் செய்தால் பலன் உண்டு.
- ❖ முதல் நிலைக்குப் படிப்படியாகவும், முடிவான நிலைக்கு அதே நேரமும் முழுப்பலன் வரும்.
- ❖ எந்த நிலையில் சமர்ப்பணம் செய்கிறோமோ அந்த நிலைக்குரிய அமைதியிருந்தால் சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாகும்.
- ❖ கேள்வி எழுந்தால் சமர்ப்பணமில்லை.
ஆசை எழுந்தால், அவசரம் வரும், சமர்ப்பணம் மறந்துபோய் விட்டது எனப் பிறகு நினைவு வரும்.
- ❖ வேகம் எழுந்தால், விரயம் ஏற்படும் - சமர்ப்பணம் சம்பந்தப்படாத இடம் அது.
- ❖ நாம் எந்த நிலையிலிருக்கிறோம் என அறிவது சுயம் பிரகாசம்.
- ❖ நாம் நம்மை மனமாக அறிந்தால் மனத்திற்குரிய பலன் உண்டு.
- ❖ மனத்தைக்கடந்து முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம், சத்தியஜீவியம், ஆனந்தம், ஜீவியம், சத் என்ற கட்டங்களையும் கடந்து பிரம்மம்

உள்ளது. இது பிரம்மம் என்றால் முழுப்பிரம்மம். மனம் கண்ட பகுதியான பிரம்மம் அக்ஷரப்பிரம்மம். சத்தியஜீவியம் கண்ட பிரம்மம் முழுப்பிரம்மம்.

❖ முழுப்பிரம்மத்தை அது உள்ள இடத்தில் கண்டால் அது முழுமையுடையது.

நாமுள்ள வாழ்வில் முழுப்பிரம்மத்தை சத்தியஜீவியம் காண்பது பிரம்மஜனனம்.

அதை ஜடத்தில் காண்பது ஜடம் ஆனந்தமாவது, பிரம்மம் தேடும் ஆனந்தத்தை நாம் பெறுவது.

பிரம்மம் தேடும் ஆனந்தத்தை நாம் பெறுவது பூரணயோகம்.

வாழ்வில் பூர்த்தியாகி நாமே பிரம்மமாகி, பிரம்மஜனனத்தை வாழ்வின் அற்புதமாக அனுபவிப்பது - அதுவே சிருஷ்டிப் பயன்.

கணவர் - கவர்னர் எப்படி இதுபோல் பேசுகிறார்?

☆ அன்னை விஷயத்தில் எழுந்தால், ஜட்ஜ் நமது வக்கீல்போல் பேசுவார். ஏன் இப்படிப் பேசுகிறார்? எப்படி கவர்னரால் இதுபோல் பேச முடிகிறது?

மனம் அடுத்தவர் வேறு, நாம் வேறு என நினைப்பதால் இரு கட்சிகள் நியாயம் கோரி கோர்ட்டிற்கு வருகிறார்கள்.

உணர்வு அடுத்தவரை எதிரி என நினைப்பதால், 'அவனை ஒழித்துக் கட்டுவேன்' எனக் கூறுகிறது.

சத்தியஜீவியம் 'அடுத்தவர் என்னுள்ளும், நான் அவருள்ளும் இருக்கிறோம்' என அறிவதால் அச்சாயல்பட்டவுடன் ஜட்ஜ் நமது வக்கீல்போல் பேசுகிறார்.

எதிரிக்கு நம்மை அழிப்பது இலட்சியம்.

எதிரி வக்கீலுக்கு நம் கேஸைத் தோற்கடிப்பது இலட்சியம்.

ஜட்ஜுக்கு அநியாயத்தைத் தடுத்து நியாயம் வழங்குவது இலட்சியம்.

அன்னைக்கு நமக்கு வழங்கும் நியாயம் எதிரிக்கு உதவி செய்யும் ஊன்கோலாகவேண்டும் என்பது முக்கியம்.

எதிரி என்பது எதிரியில்லை, அடுத்தவர்.

நமக்கு ஊறுசெய்பவர், நம்முள் உள்ள தீமையைக் களைபவர்.

அது அவர் நமக்குச் செய்யும் சேவை.

அந்தச் சேவையைச் செய்யச் சொன்னது அன்னை.

அன்னையின் உத்தரவை அமுல்படுத்தியவருக்கு அன்னை பரிசு அளிக்கிறார்.

நமக்குத் தீமை கடுகளவு கரைந்தால், கரைவது என்ற செயல் கரையைக்கடந்துபோய் எதிரியின் மலைபோன்ற தீமையைக் கரைக்க ஆரம்பிக்கும்.

தீமை கரைய ஆரம்பிப்பது கஷ்டமாக இருக்கும்.

கரைந்தபின் விடுதலை கிடைக்கும்.

அது அன்னை எதிரிக்கு அளிக்கும் பரிசு.

நாம் எதிரியை ஒழித்துக்கட்டுவோம் என்பது "என் தீமையை நான் அழித்துக்கொள்வேன்" என்பதாகும்.

தீமை என்று ஒன்றில்லை.

தீமை என்பது அகந்தை ஏற்படுத்திய பிரிவினையால், அகந்தை உணரும் வலி.

அகந்தை சிருஷ்டிக்குரியதன்று.

அகந்தை கரையவேண்டியது.

கரையவேண்டிய அகந்தையை நாம் வலுவாகப் பிடித்துக்கொண்டால் வலிக்கும்.

வலியை விரும்புவது தீமை.

பிறருக்கு வலி தரவேண்டும் என்பது தீமையின் கடுமை.

அவை இந்த சிருஷ்டிக்குரியன அன்று.

உரியன அன்று என்றால், சிருஷ்டியே பிரம்மத்தின் பகுதி என்பதால், சிருஷ்டியைக்கடந்த அசத்தை அவை சேரும்.

எதுவானாலும் தீமை, குதர்க்கம் நம் கணக்கில் சேரவேண்டிய அவசியமில்லை.

தாயார் - நாம் எது செய்தாலும் கூடிவரும் எனப் பொருள். "உனக்கு எது வேண்டுமானாலும் நான் செய்கிறேன்" என அன்னை கவர்னர்மூலம் கூறுகிறார்:

- ☆ கவர்னர் இதுபோல் சென்னையில் முதல் வரிசையில் உள்ள தொழிலதிபர்களிடம்தான் பேசுவார். நம்மிடம் அப்படிப் பேசுவது வழக்கமில்லை.
- ☆ அவர்களிடம் அப்படிப் பேசினாலும், செய்யவேண்டிய நேரம் வரும் பொழுது சர்க்காருக்கு ஆதாயமானதைமட்டுமே கவர்னர் செய்வார். எதுவானாலும், நமக்கு அதில்லை.
- ☆ கவர்னர் பேசுவது கவர்னர் பேசுவதில்லை.
 - ❖ அது அன்னை பேசுவது, கவர்னர்மூலம் பேசுவது.
 - ❖ அன்னை நம்மிடம் பேசவில்லை, நம்முள் உள்ள அன்னையிடம் பேசுகிறார்.
 - ❖ அன்னைக்குப்பின் சத்புருஷனும், பிரம்மமும் உள்ளன.
 - ❖ நம்முள் உள்ள அன்னைக்குப்பின் சத்புருஷனும், பிரம்மமும் உள்ளன.
 - ❖ சத்புருஷன் நம்முள் உள்ள சத்புருஷனிடம் பேசுவது காலத்தைக் கடந்த நிலை.

- ✿ பிரம்மம் நம்முள் உள்ள பிரம்மத்துடன் பேசுவதும் காலத்தைக் கடந்த நிலை.
- ✿ அன்னை நம்முள் உள்ள அன்னையிடம் பேசுவதும் காலத்தைக் கடந்த நிலையையும்கடந்த 3ஆம் நிலைக் காலம்.
- ✿ ரிஷிகட்கு லோகமாதா, சத்புருஷன், பிரம்மம் தெரிந்தாலும் அவை சமாதியில் தெரிவதால் அவை ரிஷியினுள் உள்ள அதே அம்சங்களுடன் தொடர்புகொள்வதில்லை.
- ✿ பலன் கருதாமல், நடப்பது என்னஎனப் புரிந்துகொண்டு, அத்துடன் நாமும் கலந்துகொண்டால் அது யோகநிலை - அற்புதம் - பலனை நினைக்கவேண்டாம். பலன் உலகுக்கே வரும்.
- ✿ ஐடம், சச்சிதானந்தம் தன்னைத் தன் மனத்தால் அறிவதுஎன்பது போன்ற ஏராளமான விளக்கங்கள் உள்ளன. அவைமூலமும் கவர்னர் கூறியதை அறிய முற்பட்டால், இந்த நிகழ்ச்சிமூலம் The Life Divine புரியும். சில உதாரணங்கள்:
 - ☆ எழுவகை அஞ்ஞானம்;
 - ☆ முரண்பாடு;
 - ☆ மனம்;
 - ☆ வாழ்வு உடல்உணர்வை மனத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும்;
 - ☆ தெய்வீகமனம் சத்தியஜீவிய உண்மையை துச்சமாகும்வரை பகுத்து அக்கடமையை முடிக்கிறது;
 - ☆ பாதாளம்;
 - ☆ பரமாத்மா;
 - ☆ ஜீவாத்மா;
 - ☆ அடிமனம்;
 - ☆ நால்வகை ஞானம்.

- ✿ 3ஆம் நிலை காலத்தாலும் அன்னை, நம்முள் உள்ள அன்னையாலும் அறிவதுபோல், The Life Divine கருத்துகள் அனைத்துமூலமும் நாம் இந்நிகழ்ச்சியை அறிய முற்படுவது பலன் தரும்.

பார்ட்னர் - 500 கோடி கம்பனிகள் நாணயமான பார்ட்னர்களைத் தேடுவதாகவும், நம் கம்பனி பெயரை அவர்கட்குத் தரலாமானவும் கவர்னர் விசாரித்தார்:

- ☆ கவர்னர் பேசவில்லை, கவர்னர்மூலம் அன்னை பேசுகிறார் என்றதுபோல நாணயத்தை அவர்கள் தேடவில்லை. அன்னை, நம்முள் உள்ள அன்னையை நாணயத்தின் பேரால் தேடுகிறார்.
- ☆ இதையும் அதைப்போல் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.
- ☆ நாணயம்என்பது ஞானம் (vital knowledge) உணர்வு பெற்ற ஞானம்.
- ☆ எழுவகை அஞ்ஞானம், நால்வகை ஞானம்மூலம் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?
- ☆ பெரியகம்பனி நாணயமான சிறியகம்பனியைத் தேடுவது, ஒரு நிலை ஞானம் கீழுள்ள ஞானத்தைத் தேடுவதாகும் - Intuition seeking separative knowledge.
- ☆ ஞானம் மேல்மனத்தை நாடும்பொழுது மேல்மனம் ஞானத்தைத் தேடுவது response.
- ☆ ஏன் நாணயத்தைத் தேடவேண்டும்?
- ☆ உணர்வு ஞானம் பெறுவது ஞானம் உணர்வில் வெளிப்படுவதாகும். அதனால் உயர்ந்தது.
- ☆ அவர்கள் நாணயத்தைத் தேடும்பொழுது நாம் 500 கோடி கம்பனியில் பார்ட்னராவதைத் தேடாமல், அதன்பின் உள்ள (intuition) ஞானத்தைத் தேடினால், நேரடியாக அன்னையை அடைவோம்.

- ☆ தேடுவது எப்படி?
- ☆ ஆதாயத்தைத் தேடாதது முதல் நிபந்தனை.
- ☆ அடுத்த நிபந்தனை மனம் ஆதாயத்தை நாடாதது.
- ☆ அடுத்தாற்போல் மனம் ஞானத்தைத் தேடுவது.
- ☆ அடுத்து, நம்முள் உள்ள அன்னை, நம்மைத் தேடும் அன்னையை அறிவது.
- ☆ அடுத்து, இந்த தத்துவங்களை செயல்களில் கண்டுபிடிப்பது.
- ☆ எந்தச் செயலைச் சுற்றியும், பல நிகழ்ச்சிகளிருக்கும்.
- ☆ பாங்க் சேர்மன் பார்ட்னரைக் கூப்பிட்டால் வரும் செய்தி எதன்மூலம் வருகிறது, யார்மூலம் வருகிறது, எந்த நேரம் வருகிறது, எந்தச் சூழலில் வருகிறது, அவற்றுடன் எந்த நம் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் தொடர்புள்ளன, எந்த எதிர்காலக் கனவுகள் தொடர்புள்ளன, இந்த நேரம் நாம் மாறிக்கொள்ள வேண்டியவை உண்டா, அப்படி உண்டு எனில், நாம் அங்கு மாறப் பிரியப்படுகிறோமா, அந்த மனநிலைகள், பழைய செயல்கள் நாம் சேர்மனுடன் பேசுவதில் பிரதிபலிக்கின்றனவா எனக் கண்டால் புரியும்.
- ☆ இத்தனையும் செய்வதற்குப்பதிலாக நாம் அன்னையுள் இருந்தால் எல்லாம் சரியாக இருக்கும்.
- ☆ அதைச் சமர்ப்பணம் என்று கூறுவதைவிட சமர்ப்பணம் செய்யும் மனநிலை எனக் (Consciousness of Consecration) கூறலாம்.
- ☆ அதையே equality சமத்துவம் எனவும் கூறலாம்.

பார்ட்னர் - ஒருவர் நம் பெயரையே கவர்னரிடம் கூறியதாகச் சொன்னார்:

- ☆ இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் சாதாரண மனிதன் வாழ்வில் நடப்பதில்லை. எதிர்காலத்தில் தலைவராய்

வருபவர் வாழ்க்கையில் நடப்பது. கவர்னரிடம் நம்போன்றவர் பெயரை சொல்லாமலிருக்க முயல்வார்கள்.

- ☆ 1900க்கு முன்னுள்ள சரித்திரத்தைப் படித்தாலும், கதைகளைப் படித்தாலும் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் - தாழ்ந்தவர் பெயரை உயர்ந்த இடங்களில் பேசுவது - இருக்கா. அப்படியிருந்தால், அவை வருங்கால உலகத்தலைவர் பெயராக இருக்கும். 1900க்குப்பின்னால் இவை காணப்படுகின்றன. 1950க்குப்பின்னால் சற்று அதிகமாகவும் 1980க்குப்பின்னால் ஏராளமாகவும் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அவைபோன்ற இதர அம்சங்கள்:
 - ❖ எளியநாட்டின் அபிப்பிராயத்தைப் பொருட்டாக வல்லரசுகள் நினைப்பது.
 - ❖ ஊனமுற்றவர்க்கு உதவுவது.
 - ❖ ஏழ்மை நிறைந்த கிராமத்தைத் தேடி சேவைசெய்ய பாங்க் வருவது.
 - ❖ அநியாயத்திற்குட்பட்டவரைப்பற்றிப் பத்திரிகையில் எழுதுவது.
 - ❖ பாடம் வாராத பிள்ளைகளை அதிகமாகக் கவனிப்பது.
 - ❖ தீராத நோயுள்ள இடங்களுக்குத் தீர்வுகாண முனைவது.
 - ❖ தொழிலாளர் தலைவனை, கம்பனி விசேஷத்திற்குத் தலைமை தாங்கச் சொல்வது.
 - ❖ பெண்களை முன்னிறுத்துவது.
 - ❖ உலக வாழ்வில் அருள் செயல்படும் அம்சங்களிவை.
- ☆ கவர்னர் பாராட்டு, உதவ முன்வருவது, 500 கோடி கம்பனியுடன் தொடர்பு ஆகியவற்றை இரண்டாம்பட்சமாகக் கருதி, அதன் பின்னுள்ள நாணயம், அதிர்ஷ்டம், அருள், அன்னை ஆகியவற்றைப் பாராட்டினால், அருள் பேருளாகும்.
- ☆ காலம் மாறுகிறது, நாட்டுநடப்பு மாறுகிறது, பூமியின் ஆன்மீகச் சூழல் மாறுகிறது. அன்று கடுகளவு இருந்தது இன்று கையளவு இருக்கிறது. நாம் அதைப் பாராட்டுவது சரி.

அது நம்மிஷ்டம் - choice.

பலனைக் கருதினால், பலனை மட்டும் கருதினால் choiceக்கு முக்கியத்துவம் வரும். எப்படிப் பலன்வருகிறது என அறிவது ஆன்மீக ஞானம். அதற்குரிய பலன் ஆன்மீகப் பலன்.

☆ ஆன்மீகப் பலனை எளிமையாக விளக்கலாம்.

- ✿ கவர்னர் தரும் பலன் கம்பனிக்கு வரும், கம்பனிக்குமட்டும் வரும்.
- ✿ நம் வாழ்வில் கம்பனி ஓர் அம்சம், வீடு பெரிய அம்சம், அந்தஸ்து என்றுண்டு, நிம்மதி முக்கியம், செல்வத்தைவிட செல்வாக்கு முக்கியம். இவைபோன்று உடல் நலம், மனநலம், உறவு, நட்பு என ஏராளமான அம்சங்கள் உண்டு.
- ✿ கவர்னர் கம்பனிக்குச் செய்வதை ஆன்மீகப்பலன் இத்தனை அம்சங்களுக்கும் செய்யும். அது முடிவன்று.
- ✿ அதையும் கடந்தது essence சாரம் என்பது. அதை அறிவது நாம் பெறுவதை உலகம் பெறும்.

பார்ட்னர் - ஒத்துக்கொண்டேன். கம்பனியின் நாணயத்தைக் கணக்கிடும் பொழுது நல்ல பெயருக்கு மரியாதை உண்டு;
கணவர் - அது பணத்திற்குண்டு:

- ☆ பணத்திற்கு மட்டுமிருந்த மரியாதை மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சியால் மாறி நாணயத்திற்கு வந்துள்ளது.
- ☆ நாணயம் என்பது என்ன? உணர்வு மனத்தின் இலட்சியத்திற்கு விஸ்வாசமாக இருப்பது நாணயம் (Loyalty of the vital to the mental ideal is honesty).
- ☆ கவர்னர் நாணயத்தால் கம்பனிக்குச் செய்யும் உதவிபோல் ஆன்மீகப் பலன் கம்பனி, வீடு, உறவு, நட்பு, செல்வம், செல்வாக்கு போன்ற அனைத்திற்கும் செய்யும் என்றேன்.

☆ நாணயம்போல் உள்ள அம்சங்கள் எவை? அவற்றை நாம் விளக்கமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?

ஆன்மாவின் அம்சங்கள் 12.

அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் அம்சமாக வாழ்வில் நாணயம்போல் வெளிப்படும். அவை இரண்டு சேர்ந்தால் புதிய அம்சம் உற்பத்தியாகும். சத்தியமும், ஞானமும் இணைந்தால் நல்லெண்ணம் ஏற்படும்.

- ✿ சத்தியம் + ஞானம் = நல்லெண்ணம்
- ✿ ஆனந்தம் + ஞானம் = இனிமை
- ✿ உறுதி + சத்தியம் = விஸ்வாசம்
- ✿ ஞானம் + உறுதி = இலட்சியம்
- ✿ சத்தியம் + ஆனந்தம் = பரநலம்
- ✿ சக்தி + உறுதி = சந்தோஷம்
- ✿ சக்தி + ஞானம் = திறமை
- ✿ சத்தியம் + ஆனந்தம் = சாதனை

ஆன்மாவின் 12 அம்சங்களும் ஒவ்வொன்றும் 3 ஆகப் பிரிகின்றன. அன்பு என்ற அம்சம், அன்பு, அன்பை செலுத்துபவர், அன்பைப் பெறுபவர் எனப் பிரிகிறது. இந்த 36 அம்சங்களும் ஒன்று மற்றதுடன் சேர்வதால் வாழ்வின் பண்புகள் (மேற்சொன்ன நல்லெண்ணம், இனிமை போன்றவை) உற்பத்தியாகின்றன. நாம் பலனைக் கருதாது ஆன்மீகப் பலனை அறிய முற்பட்டால் அது வாழ்வின் ஆயிரம் பண்புகள் மூலம் அன்னையை வெளிப்படுத்தும்.

☆ Essence சாரம் அடுத்தது. அது பிரம்மம். விஷயங்களின் சாரமான பிரம்மத்தை அறிவது யோகம். அது செயல்படுவது marvel அற்புதம். அது பூரணயோகம் பூமியில் பூர்த்தியாவது.

- ✿ நாணயம் கம்பனிக்குப் பலன் தரும்.
- ✿ ஆன்மீகப்பலன் அனைத்து அம்சங்கள் மூலம் அன்னையை வெளிப்படுத்தும்.

❖ சாரமான பிரம்மம், பூமியைத் திருவுருமாற்றி இறைவன் வரும் தருணத்தை என்றும்உள்ள பேறாக மாற்றும்.

தாயார் - எதுவுமே நம்மால் நினைக்க முடியாதபடி நடக்கும் என்று மட்டும் நான் அறிவேன், நடக்கும் செய்திகள் நமக்கு மட்டும் தெரிவதில்லை:

கணவர் - தெரிந்தால் அல்ப சந்தோஷம் அத்தனையையும் வினாக்கும்:

☆ நமக்குத் தெரியாமல் நடக்கும்வரை நடக்கின்றது. தெரிந்தால் நின்று விடுகிறது. எனது புகழ் வளர்கிறதுஎன்றே நான் அறியேன்; அது வளர்ந்தபடியிருந்தது. அதை நான் கவனிக்க ஆரம்பித்தேன்; நின்றுவிட்டது.

எனக்கே பொறுக்கவில்லை. என் திருஷ்டியே பட்டுவிட்டது என்பவை வழக்கு.

இதனுள் உள்ள ஆன்மீகத்தத்துவம் மனத்தைப்பற்றியது.

மனம் துண்டு செய்யும் கருவி.

சத்தியஜீவியம் முழுமையான பார்வையுடையது. முழுமையைச் சாதிப்பது.

சத்தியஜீவியம் நம் வாழ்வில் சாதிப்பதை மனம் அறியாது.

மனம் அறியாதவரை சத்தியஜீவியம் சாதிக்கும்.

மனம் கண்டுகொண்டால் துண்டுசெய்யும். தொடர்ந்து அது அழியும் வரை துண்டுசெய்யும். அதாவது அது அழியும்.

☆ நடப்பதும், அழிவதும் ஊணத்தில் நடக்கும்.

☆ நடப்பது சத்தியஜீவியத்தால்என்பதால் ஊணத்தில் நடக்கிறது.

☆ அழிவது மனத்தால்என்றாலும் மனம் துண்டுசெய்யும் வேகம் பரிணாமத்திற்குரிய வேகம். அதனால் ஊணத்தில் நடக்கிறது.

☆ மனம் நடப்பதைக் கவனிக்காமலிருக்க என்ன செய்யவேண்டும்?

❖ மனம் காண்பதைச் சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

❖ சமர்ப்பணம் சத்தியஜீவியத்தைச் செயல்பட வைக்கும்.

❖ சமர்ப்பணத்தின் வேகம் ஒளியின் வேகத்தைவிட அதிகம்.

❖ அழிப்பது உடனே நடந்தால், மாறினால் ஆக்கல் உடனே நடக்கும்.

❖ கேலி, குத்தல் உணர்வை (vital) சேர்ந்தவை. அவை பொல்லாதவை.

❖ அவை உணர்வின் சூட்சுமத்தைச் சேர்ந்தவைஎன்பதால் அதிவேகமாகச் செயல்படும்.

❖ சத்தியஜீவியம் காரணதேகத்திற்குரியது.

❖ காரணதேகம், சூட்சுமம். மனம், உடல், உணர்வுக்குஉரியன.

❖ Ascent உயரே போகும்பொழுது ஜடம், சூட்சுமம், காரணம்என விரியும்.

❖ Descent கீழே வரும்பொழுது காரணம், சூட்சுமம், ஜடம்என விரியும்.

❖ பலன் ஜடம்; ஆன்மீகப்பலன் சூட்சுமம்; சாரம் காரணம்.

❖ ஜடத்தைக்கடந்தால் வேகம் அதிகம்.

❖ காரணம் அதிவேகமாகும்.

❖ நல்லது, கெட்டது இரண்டும் செயலே, வித்தியாசமில்லை.

தாயார் - அதிர்ஷ்டம் ஆயிரம் வழியாக வருவது அன்னை வாழ்வு:

☆ அதிர்ஷ்டம்என்பது தொட்டனவெல்லாம் கூடிவருவது.

☆ அதிர்ஷ்டமுள்ளவர் குறைவு.

- ☆ அவர்கட்கு ஒரு விஷயத்தில்தான் அதிர்ஷ்டமிருக்கும்.
- ☆ விவசாயம், வியாபாரம், குடும்பம், பணம், நிலம், சொத்து, உறவு என்ற அம்சங்களில் விவசாயத்தில் அதிர்ஷ்டமாக மகசூல் எடுப்பவருக்கு நல்ல விலையும் கிடைக்கும். அவரே வியாபாரம் செய்தால் அந்த அதிர்ஷ்டமிருக்காது. பிள்ளைகள் படிப்பிலிருக்காது.
அதிர்ஷ்டம் என்றால் ஏதோ ஒரு விஷயத்தில்தானிருக்கும்.
- ☆ மேதை என்றாலும் ஒரு விஷயத்தில்தானிருக்கும். சீனுவாசராமானுஜம் இங்கிலிஷில் பெயிலானார். அவர் கணித மேதை. மற்ற பாடங்கள் வாரா.
- ☆ எல்லா அம்சங்களிலும் அதிர்ஷ்டமுள்ளவரைக் காணமுடியாது.
- ☆ அன்பரில் அன்னை அதையும் - எல்லா அம்சங்களிலும் அதிர்ஷ்டம் - உற்பத்தி செய்கிறார்.
- ☆ அதிர்ஷ்டம் ஓரம்சத்தில் இருந்தால், அதற்கு வழியும் ஒன்றாக இருக்கும்.
- ☆ வியாபாரத்தில் அதிர்ஷ்டமுள்ள ஒருவர்க்கு எப்பொழுதும் அதிர்ஷ்டம் விலைமூலமாக வருகிறது. குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அதிக விலையில் விற்பதால் அதிர்ஷ்டம் வருகிறது. அது ஒரு வழி. சரக்கின் தரம், அதிக வியாபாரம் வருவது, ஊழியர் நேர்மை என்ற அடுத்த அம்சங்களில் அதே அதிர்ஷ்டமிருக்காது.
- ☆ அன்னை தரும் அதிர்ஷ்டத்திற்கு இந்த இரண்டு அம்சங்களுமிருப்பது அதிகபட்சம்.
 1. எல்லா அம்சங்களிலும் அதிர்ஷ்டம் வரும்.
 2. அது எல்லா வகைகளிலும் வரும்.
- ☆ அதற்கு நாம் செய்யக்கூடியது உண்டா?
 - ❖ எந்த அம்சத்தால் நமக்கு அதிர்ஷ்டம் வேண்டுமோ, அந்த அம்சத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

- ❖ விலையில் அதிர்ஷ்டம் வேண்டும் என்பவர் பேரம்பேசுக்கூடாது, விலையில் பொய் சொல்லக்கூடாது.
- ☆ நாம் செய்வது முயற்சி. அதற்குப் பலன் அதிர்ஷ்டம்.
அந்த முயற்சியை எடுப்பதற்குப்பதிலாகச் சரணம் செய்தால், முயற்சிக்குண்டான பலன் முயற்சியின்றி வரும்.
முயற்சிக்குத் திறமை வரும். சரணாகதிக்கு அன்னை வருவார்.
முயற்சி உடலுக்கோ, மனத்திற்கோ உரியது.
சரணாகதி ஆன்மாவுக்குரியது.
- தாயார் - அதிர்ஷ்டம் ஆயிரம் வழிகளில் வரும். நம்பிக்கை எதன் வழியாகவும் வருவதில்லை:
- ☆ நம்பிக்கைக்கும் அதிர்ஷ்டத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்?
அதிர்ஷ்டம் புறத்திலிருந்து வருவது; நம்பிக்கை உள்ளிருந்து, ஆத்மாவிலிருந்து வருவது.
புறத்திலிருந்து அதிர்ஷ்டம் வந்தால் அதற்கு அகம் இடம்தர வேண்டும்.
புறத்திலிருந்து வரும் அதிர்ஷ்டத்திற்கு அகத்தில் இடம்கொடுக்க வேண்டியது vital உயிர்.
அகத்திலிருந்து ஆன்மாவில் எழும் நம்பிக்கைக்கு இடம்தர வேண்டியது உடல்.
உடல் உயிரைவிட ஆழமானது.
பல ஆயிரம் வருஷங்களாக மனிதனின் உடல் பெற்ற அனுபவத்தால் அவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.
அன்னை, "நம்பிக்கை ஏற்பட விடாமுயற்சி தேவை" என்கிறார். அது உடலுக்குரியது.

எத்தனை முறை நமக்கே நடந்திருந்தாலும், அடுத்த முறை செய்ய வேண்டி வரும்பொழுது நம்பிக்கையில்லாதவர்க்கு நம்பிக்கை வருவது இல்லை. அவர்கள் உழைப்புக்குரியவர்கள்.

- ☆ பூர்வஜென்மப் பலன் நம்பிக்கை.
 - ☆ அன்னை பூர்வஜென்ம கர்மத்தை அழிப்பதுபோல் பூர்வஜென்மத்தில் பெற்றிருக்கவேண்டிய நம்பிக்கையையும் தருகிறார்.
 - ✽ நம்பிக்கை உடலுக்குரியது.
 - ✽ உடல்என்பது ஜடம்.
 - ✽ ஜடம்என்பது சத்.
 - ✽ சத்தியஜீவியம் சத்துடன் நேரடியாகத் தொடர்புள்ளது.
 - ✽ அன்னைஅருள் உடலுக்கு நம்பிக்கை கொடுக்கும்.
 - ✽ சத் தலைகீழே மாறி ஜடமாவதால், ஜடம் பெறுவதும் சத் பெறுவதும் ஒன்றே.
 - ✽ அன்னையிடமிருந்து நம்பிக்கையை எப்படிப் பெறுவது?
1. அன்னையை நம்புவது
 2. எதிராளியின் நோக்கில் பிரச்சினையை அணுகுவது
 3. விடாமுயற்சி
 4. நல்லெண்ணம்
 5. பரநலம்
 6. இடையறாத நினைவு
 7. சமர்ப்பணம்
 8. கனிவு
 9. இனிமை
 10. அன்பு
 11. சத்தியம்
 12. உறுதி
 13. அழகு

சத்தியஜீவிய அம்சங்களில் ஒன்றை முழுவதும் பின்பற்றினால் அன்னையிடமிருந்து நம்பிக்கையைப் பெறலாம்.

பார்ட்னர் - நம்பிக்கையிருந்தால் நன்றி வருமா? நன்றியால் நம்பிக்கை வருமா?

- ☆ நன்றிஉணர்வு, நம்பிக்கை, ஞானத்தால் வரும் உறுதி.
- ☆ நன்றியும், நம்பிக்கையும் வேறாகத்தெரியும்.
- ☆ அவற்றிற்குப் பொதுவான அம்சமுண்டு.
- ☆ உடலில் உள்ள வளரும்ஆன்மா இரண்டிற்கும் பொதுவானது.
- ☆ நன்றியை அறிவது வளரும்ஆன்மா.
- ☆ நம்பிக்கை உடையதும் வளரும்ஆன்மா.
- ☆ இரண்டும் உடலில் உள்ளவையே.
- ☆ ஆத்மஞானம் மனத்தில் பிரதிபலிப்பது நம்பிக்கை.
- ☆ உடலின் உணர்வு இறைவனை அறிவது நன்றி.
- ☆ ஆத்மஞானம் மனத்தின் உடலின் பகுதியான மூளையில் பிரதிபலிப்பது நம்பிக்கை.
- ☆ எனவே உடலின் வளரும்ஆன்மா இரண்டிற்கும் பொதுவானது.
- ☆ அதனால் நம்பிக்கையிருந்தால் நன்றி வரும்.
நன்றியிருந்தால் நம்பிக்கை வரும்.
- ☆ பார்ட்னருக்குக் கணவர்மீது நன்றியுண்டு.
- ☆ அவருக்குக் கடவுள்மீது நம்பிக்கையுண்டு.
- ☆ கடவுள்மீதுள்ள நம்பிக்கை கணவர்மீது நன்றியை உண்டுபண்ணியது.
- ☆ நம்பிக்கையே நன்றி; நன்றியே நம்பிக்கை.
- ☆ ஞானம் உணர்வாவதால் நன்றி எழுகிறது.
- ☆ உணர்வு ஞானமாவதால் நம்பிக்கை வருகிறது.

- ☆ நன்றி நம்பிக்கையுடன் சேர்வது பக்தி.
- ☆ பக்தியோகம் சைத்தியப்புருஷனுக்குரியது.
- ☆ சைத்தியப்புருஷன் பக்தியோகத்தால் வெளிப்பட்டாலும் அதுவும் மோட்சம் தரவல்லது.
- ☆ சைத்தியப்புருஷனுக்கு மோட்சம் தரும் திறமையும், திருவுருமாற்றும் திறமையுமுண்டு.
- ☆ எது வேண்டும்என்பது நம் இஷ்டம் choice.
- ☆ பக்தியோகம் சைத்தியப்புருஷனை அடைந்தாலும் திருவுருமாற்றத்தைக் கேட்காது. அதற்குக் கேட்கத் தெரியாது.
- ☆ பூரணயோகம் சைத்தியப்புருஷனை அடைந்தாலும் அதற்கு மோட்சம் வேண்டியதில்லை.

வேலைக்கும், அன்னைக்கும் ஏதோ ஓரிடத்தில் சிறு தொடர்பிருக்கிறது. ஜீவனுள்ள தொடர்பில்லைஎன்பதால் ஏதாவது சிரமம் வந்தபடி இருக்கிறதுஎனத் தாயார் கவலைப்பட்டார்:

- ☆ ஜீவனுள்ள தொடர்புஎன்றால்என்ன?
ஆர்வமாகச் செய்யும் வேலையில் ஜீவனுள்ள தொடர்பு உண்டு.
அன்னையை அன்னைக்காக ஏற்பது ஜீவனுள்ள தொடர்பு.
அன்னையை பலனுக்காக ஏற்பதற்கு அதிருக்காது.
- ☆ பிறர் கோணத்தில் பார்ப்பது சத்தியஜீவியம்.
நம் கோணத்தில் காண்பது மனம், சுயநலம்.
பிறர் கோணத்தில் பார்த்தால் நமக்கு அதிகலாபம் வரும்என்பது பிறர் கோணத்தை நமக்காக ஏற்பது. இதற்கும் பலனுண்டு. ஆனால் ஏதாவது சிரமம் வந்தபடியிருக்கும்.
- ☆ மனிதன் உலகைச் சாமர்த்தியமாக ஏமாற்றலாம்.

அவன் தன்னையே ஏமாற்றமுடியாது.

ஜீவனுள்ள தொடர்பை ஜீவனில்லாமல் ஏற்பது மனிதன் தன்னைத் தானே ஏமாற்ற முயல்வதாகும்.

- ☆ அன்னை என்பதுஎன்ன? வேலை என்பதுஎன்ன?
சிருஷ்டி சக்தியில் (Consciousness - Force) உள்ளது. அங்குள்ள சலனம் வேலை. அச்சலனத்தை மனிதன் செய்வது மனிதனுடைய வேலை.
மனிதன் செய்யும் வேலை அகந்தை மேல்மனத்தின் சக்தியில், பகுதியால் கர்மத்திற்கு உட்பட்டு செய்வது.
அன்னை என்பது சிருஷ்டியைப் பரிணாமமாக மாற்றவந்த சக்தி.
அன்னை செய்யும் வேலை சைத்தியப்புருஷன் ஜீவனில் முழுமையாக கர்மத்திற்கு உட்படாமல் செய்வது.
- ☆ அன்னை செய்யும் வேலைக்கு ஜீவனுள்ள தொடர்புண்டு.
மனிதன் அன்னையை அடைய, செய்யும் மனித வேலைக்கு ஏதாவது சிரமம் வந்தபடியிருக்கும்.
- ☆ அன்னையை ஏற்பது முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும், ஏற்க வேண்டும்என்ற எண்ணம் முழுமையானால், இதுபோல் ஏதாவது சிரமம் வந்தபடியிருக்காது.
- ☆ எங்கிருக்கிறோம்என்பதைவிட எந்த மனநிலையிலிருக்கிறோம்என்பது முக்கியம்.
- ☆ தாயார் நிலை பூரணமானதன்று.
❖ ஆனால் அவர் மனம் அன்னையை நாடவேண்டும்என்பதில் பூரணமானது.
❖ கணவர், பிள்ளைகளுக்கு அன்னையில்லை.
❖ ஏதாவது நடந்தால் Mother's Grace என்பார்கள்.
❖ நடக்காவிட்டால் பிரார்த்தனை செய்வார்கள்.

- ❖ பிரார்த்தனை பலித்தால் மறந்துவிடுவார்கள்.
- ❖ அன்னை பலனுக்காக.
- ❖ அன்னை அன்னைக்காக இல்லை.
- ❖ பலனை நினைத்து அன்னையை நாடினால் ஏதாவது சிரமம் வந்தபடியிருப்பது மனம் insincereஆக இருப்பதால்.
- ❖ பார்டீனர் மனமும், மனநிலையில் நேராக இருந்தாலும் அவர் கணவரை நாடிவந்தது அன்னைக்காக இல்லை, அதிர்ஷ்டத்-திற்காக.
- ❖ அவர் மனம் உண்மையில் ஆதாயத்தை நாடினாலும் பவித்திர-மானவர் என்பதால் அவருக்குக் காரியம் கூடிவருகிறது.

மனம் குறையை ஏற்றவுடன் குறை குறையில்லை எனத் தெரியும் என நிரூபணமாயிற்று:

- ☆ இந்த விளக்கங்களில் பலனுக்கு அர்த்தமேயில்லை. எப்படி நடந்தது என்பதே முக்கியம்.
- ☆ இதில் வெளிப்படும் தத்துவம்,
 - ❖ மனம் குறை காணும்.
 - ❖ சத்தியஜீவியம் குறையை நிறையாகக் காணும்.
- ☆ குறைஎன்பது சத்தியஜீவியத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி வரும்பொழுது ஆரம்பித்து ஜடத்தில் குறைமட்டும் உள்ளது என முடிகிறது.
- ☆ பரிணாமம் முடிந்தபின் குறையே நிறைவு என அறிகிறோம்.
- ☆ நாம் மனத்தினின்று சத்தியஜீவியத்திற்குப் போகும் நிலையில் உள்ளோம்.
- ☆ வாழ்வும், வாழ்வின் சந்தர்ப்பங்களும் எப்படி இத்தத்துவங்களை நிறைவேற்றுகின்றன என்பதை சிமெண்ட் திருடு விளக்குகிறது.

- ☆ இது கதை, நாமே எழுதுவது எனக் கூறலாம்.
- ☆ அன்பர்கள் தங்கள் அனுபவத்தில் இதுபோன்ற ஏராளமான நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கின்றனர்.
- ☆ மனம் மாறியவுடன் நிலைமை மாறுவது அன்பர் வாழ்வில் அன்றாட நிகழ்ச்சி.
- ☆ இந்தத் தத்துவம் (P.1039, The Life Divine) ஜடம் ஆன்மாவால் ஆளப்படும் என்பது.
- ☆ நிகழ்ச்சிகள் ஆயிரம், சட்டம் ஒன்றே.
- ☆ வாழ்வு சிருஷ்டிக்கவல்லது.
- ☆ நல்லதையும் சிருஷ்டிக்கவல்லது, கெட்டதையும் சிருஷ்டிக்கவல்லது.
- ☆ பிரபஞ்சமே அழிந்தாலும் வாழ்விருக்கும்.
- ☆ மனம் செயல்பட்டால் (energy) சக்தி ஏற்படுவது வாழ்வு.
- ☆ ஜடம் என்பது ரூபம். அது மனம் கொடுத்த ரூபம். வாழ்வு உருவகப்படுத்திய ரூபம்.
- ☆ நல்லதும், கெட்டதும் சிருஷ்டியின் முழுமைக்குத் தேவை.
- ☆ மனிதவாழ்வு கெட்டதை விலக்கும்; வாழ்வு விலக்கமுடியாது.
- ☆ மனிதவாழ்வு கெட்டதை விலக்கினாலும், கெட்டது விலகாது, அடங்கியிருக்கும்.
- ☆ எந்தச் சாதனையும் கெட்டதைத் தன்னுட்கொண்டது.
- ☆ சுதந்திரம் வரும்பொழுது பிரிவினை வந்தது.
- ☆ போர் முடிந்தபொழுது அணுகுண்டு வந்தது.
- ☆ கெட்டதேயில்லாத நல்லது அன்னைவாழ்வு தருவது. மனிதன் கெட்டதை விரும்பி வருந்தி அழைக்கிறான்.

தாயார் - பிரச்சினை மனிதனுக்குரியது; விசேஷம் சந்தர்ப்பம்:

- ☆ நாம் யார் வீட்டு விசேஷத்திற்கும் போகமாட்டோம். மற்றவர் அனைவரும் நம் வீட்டு விசேஷத்திற்கு வரவேண்டும்என்பது மனித நியாயம். இது சுயநலம், தனக்கே கட்டிக்கொள்ளும் பட்டம். பணக்காரன் போகமாட்டான். என்றாலும் அனைவரும் வருவார்கள். வெறும் மனிதன் பணக்காரனுக்குள்ள அந்தஸ்தைத் தானே தனக்கு அளித்துக்கொள்ளும் மனப்பான்மையிது. பெற்றோர் பிள்ளைகளிடம் பாசமில்லாமலிருந்தபின் அவர்கள் தங்களிடம் பாசமாக இருக்க வேண்டும்என எதிர்பார்ப்பார்கள்.
- ☆ இந்த நாயுடு இவர்கள் வீட்டிற்கு வந்தபொழுது ஏதும் பிரச்சினை இருப்பதாகக் கூறவில்லை. கணவரைத் தனியே பார்த்தபொழுது குறையைக் கொட்டித் தீர்த்தார். மனம் மாறினால் நிலைமை மாறும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். மனம் மாறியது, நிலைமையும் மாறியது.
 - ✿ மனிதனே அவன் உலகமையம்.
 - ✿ மனமே அவன் மையம்.
 - ✿ "ஐடமான உடலின் உணர்ச்சி மறைந்துள்ள ஜீவியத்தை, அதனுள் புதைந்துள்ள கடவுளைக் (சத்புருஷனை) காணும்படித் தூண்டுவதே செயல், மனிதவாழ்வு"என்பது 24ஆம் அத்தியாயமான 'ஐடம்' என்பதின் சுருக்கம்*.
 - ✿ நம் வாழ்வை நாமே நிர்ணயிக்கிறோம், நாமே அப்படி வாழ்கிறோம் என்பதை நாயுடுவின் விசேஷத்தில் காணலாம்.
 - ✿ முடிந்துபோன விசேஷத்தை மனம் மாறிச் செய்யக்கூடியது என்ன?
 - ✿ விசேஷம் முடியலாம். நாம் என்ற பிரம்மம் முடியவில்லை. பிரம்மம் தன் வாழ்வை வாழ, காலம் தடையாக இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் காலம் பிரம்மத்தால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.
 - ✿ நாயுடு மனம் மாறினார், ஆபீசிலிருந்து அத்தனை பேரும் வந்தனர்.
 - ✿ இது எதிர்பார்க்க முடியாதது. ஆனால் நடக்கக்கூடாததில்லை.

- ✿ வாழ்வு எதையும் சிருஷ்டிக்கவல்லது. நாம் பாஸிட்டிவாக இருந்தால் பாஸிட்டிவாக சிருஷ்டிக்கும். நாம் நெகட்டிவாக இருந்தால் நெகட்டிவாக சிருஷ்டிக்கும்.
- ✿ காலம் பிரம்மத்தால் ஏற்பட்டதுஎன்பதால் பிரம்மம் முடிவு செய்தால், காலத்தால் தடை வாராது.
- ✿ அன்பர்கள் வாழ்வில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தினமும் நடக்கின்றன.
- ✿ அருள், நாயுடு கணவர் கூறியதை ஏற்றதால் செயல்பட்டது.
- ✿ எந்தச் செயலையும் ஐடத்தின் தன்மையால்* அறிய முற்பட்டால் தத்துவம் விளங்கும்.
- ✿ எளிய செயலில் - பேப்பர் படிப்பதில் - காண்பது அதிகத்தெளிவு தரும்.
- ✿ உயர்ந்தசெயல் உயர்வாக விளக்கும்.
- ✿ அதிகஆனந்தம் தரும் செயல் அதிகத்தெளிவை ஆனந்தமாகத் தரும்.
- ✿ சத்தியஜீவன் பிறப்பதே முடிவான மனிதச்செயல்.
- ✿ உடலின்பம் குறைந்தபட்சமாகவும், உடலில் ஆன்மாவின் இன்பம் அதிகபட்சமாகவும் இருப்பதால் இரு இடங்களிலும் நாம் இதைக் காணலாம்.

தாயார் - முதலியார் எண்ணம் கெட்டது. பலியானவன் முதலியாரை நாடி வந்துவிட்டானே;
அந்த மனம் உடையவர்க்கும், கெட்டலைய வேண்டும் என்பவர்க்கும் அன்னை இல்லை:

- ☆ பள்ளிக்கூடம்என்பது நாம் பிறந்த இடத்திலிருந்து முன்னேற விரும்புகிறவனுக்குக் கல்வி போதிக்கும். கூலிவேலைக்குப் போக விரும்புகிறவனுக்குக் கல்வியில்லை, பள்ளிக்கூடம் பயன்படாது.

- ☆ கம்ப்யூட்டர் வந்துள்ளதுஎனில் அதைப் பயன்படுத்துகிறவர்கட்குத் தான் பலன் உண்டு. அதை நாடாதவர்க்குப் பலனில்லை. கம்ப்யூட்டர் மூலம் internetஐ அடையலாம். கம்ப்யூட்டரை type செய்யவும் பயன்படுத்தலாம். ஒன்று அதிகபட்சப் பலன் தரும், அடுத்தது குறைந்த பலன் தரும். குறைந்தபட்சப்பலனும் தேவையில்லாதவர்க்குக் கம்ப்யூட்டர் பயன்படாது.
- ☆ முதலியார் கெட்டவர். பலியானவன் வெட்கம்கெட்டவன். அது விஷயமில்லை. நல்லவருக்கும், சொரணையுள்ளவர்க்கும் உள்ள சட்டமும் முதலியாருக்குரிய சட்டமும் ஒன்றே.
 - ✿ சட்டம் தெரிவது முக்கியம்.
 - ✿ சட்டம் தெரிந்தால் வெட்கம்கெட்டவன், சொரணை உள்ளவன் ஆகலாம்.
 - ✿ சட்டம் தெரியாவிட்டால், சட்டப்படி காரியம் நடக்கும்.
 - ✿ வெட்கம்கெட்டவன் பழிவாங்கியவனைச் சரணடைவான்.
 - ✿ சொரணையுள்ளவனைப் பழிவாங்கியவன் மன்னிப்புக்கேட்டுத் திரும்பிவருவான்.
 - ✿ இருவருக்கும் சட்டம் ஒன்றே.
 - ✿ இருவர் வாழ்விலும் சட்டம் ஒன்றாகச் செயல்பட்டாலும், எதிராகச் செயல்படுகிறது.
 - ✿ சட்டம் மாறாதது, மாற்ற முடியாதது. மனிதவாழ்வுக்கும், தெய்வ வாழ்வுக்கும் சட்டம் ஒன்றே. நமக்குக் கொடுமை பலிக்கும். தெய்வத்திடம் கருணை பலிக்கும்.
 - ✿ Choice மனிதனுடையது.
 - ✿ கொடுமையை, இனிமையாக மனிதனால் மாற்றமுடியும்.
 - ✿ சட்டமே தெரியாதவனுக்குச் சட்டம் பயன்படாது.
 - ✿ சட்டம் தெரிந்தால் என்ன நடக்கிறதுஎனத் தெரியும்.
 - ✿ நம்மையறிந்தால் சட்டத்தை நம்மிஷ்டப்படி செயல்பட வைக்கலாம்.
 - ✿ விஷயம் நம்மிடமிருக்கும்.

- ✿ நாம் அகந்தையாக இருக்கலாம்.
- ✿ நாம் ஜீவாத்மாவாக இருக்கலாம்.
- ✿ நாம் பிரபஞ்சஆத்மாவாக இருக்கலாம்.
- ✿ நாம் பரமாத்மாவாக இருக்கலாம்.
- ✿ முதலியார்போல் கெட்டவராக இருக்கலாம்.
- ✿ நல்லவராக இருக்கலாம்.
- ✿ நாம் எதுவாக இருக்கப் பிரியப்படுகிறோம்என்பது நம்மைப் பொருத்தது.
- ✿ சட்டம் தெரிந்து, நம்மையறிந்து, அன்னையை நாடி, அவரைச் சரணடைந்து, வாழ்வது அன்னைவாழ்வு.
- ✿ அகந்தையை உணர்ந்து, நம் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்தி, அன்னையை விலக்கி வாழ்வது மனிதவாழ்வு.
- ☆ உடல் ஜடம்; ஜடம்என்பது சச்சிதானந்தம்; சச்சிதானந்தம் மனத்தின் புலனுணர்வால் பிரம்மானந்தமாவது பரிணாம நோக்கம். அதுவே சிருஷ்டிக்குக் காரணம். அதை, சமாதியில், மேலுலகில் காண முடியாது.
 - ✿ சமாதியில், நிஷ்டையில் காண்பது சச்சிதானந்தம்.
 - ✿ ரிஷியின் திருஷ்டிக்கு ஆனந்தம் தெரிந்தால் சத், சித் தெரியாது.
 - ✿ சமாதியில் ஒன்றைக் காணலாம்; ஒன்றைமட்டும் காணலாம்.
 - ✿ ஆனந்தத்தைக் கண்ட ரிஷி உலகை லீலையாக அறிகிறார். சத்தைக் கண்ட ரிஷி உலகை மாயையாகப் புரிந்துகொண்டு இருக்கிறார். சித்தைக் கண்டவர் உலகைப் பிரகிருதியாகக் காண்கிறார். ரிஷியின் கருவி மனம். மனம் பகுதியைக் காண்பது. ஒன்றைக் கண்டால், அது ஒன்றே உண்மைஎன அறியும்.

மற்றவை இல்லை எனச் சொல்லும்.

சமாதியை விட்டகன்றால் இந்த அனுபவம் மறந்துபோகும்.

✽ பூரணயோகி காண்பவரில்லை, அனுபவிப்பவர்.

அவர் மாயையான உலகம் பிரகிருதியாக லீலை செய்கிறது என அனுபவிக்கிறார்.

அவர் பார்வை முழுமையானது. அவர் கருவி சத்தியஜீவியம்.

அவர் ஆனந்தத்தை மட்டும் காணவில்லை.

சத்தை சித்தாகவும் ஆனந்தமாகவும் காண்கிறார்.

இதைக் காண உதவுவது சத்தியஜீவியத்தின் கருவியான மனம்.

ரிஷியின் மனம் அவருக்கு, சச்சிதானந்தத்தைக் காட்டுகிறது.

பூரணயோகியின் மனம் சத்தியஜீவியக் கருவியைப்பதால் அவருக்கு அகமான சத்தைப் புறமான ஜடமாகக் காட்டுகிறது.

ஜடம் பிரம்மானந்தம்.

தான் பிரம்மானந்தமாவதன்முன் செயலாகவும், ஞானமாகவும் இருக்கிறது.

இதுவே சத்தின் புறமான ஜடம்.

இது சிருஷ்டியின் முறை.

ஜடம் சத்திற்கு மனத்தின்மூலம் தான் பிரம்மஞானம், பிரம்ம சக்தி, பிரம்மானந்தம் என்ற அனுபவத்தைத் தருவது சிருஷ்டியின் லீலை.

✽ நாம் ஒரு காரியம் செய்கிறோம் - குழந்தையை எடுத்து மடியில் வைக்கிறோம். அது ஆனந்தம் தருகிறது.

நாம் உடலானால், உணர்வானால், உடலில் உணர்வில் ஆனந்தம் அனுபவிக்கிறோம். நாம் பிரம்மமானால், பிரம்மானந்தத்தை அனுபவிக்கிறோம்.

இரண்டிற்கும் சட்டம் ஒன்றே; (level) நிலை வேறு.

நாம் எதுவாக இருக்கிறோமோ, அந்நிலைக்குரிய பூரண ஆனந்தத்தைத் தருவது ஜடம்.

நாம் சத்தியஜீவியத்திலிருந்தால் மனம் பகுதியாகச் செயல்படாமல் சத்தியஜீவியக் கருவியாய் பிரம்மத்தை நமக்குப் பிரம்மானந்தமாகக் காட்டி அனுபவம் தருவதை அற்புதம் marvel என பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

✽ நாம் மனிதனாகவோ, பூரணயோகியாகவோ இருப்பது நம்மைப் பொருத்தது. மனிதனானால் கொடுமைக்குப் பலியாவான். சாதகனானால் கொடுமை செய்தவன் திரும்பி வந்து மன்னிப்புக் கேட்பான்.

☆ பலியானவன் முதலியாரைத் தேடிப்போவதும் பக்தன் இறைவனைத் தேடிப்போவதும் சிருஷ்டியின் சலனங்களேயாகும்.

✽ பலியானவன் போவது சிருஷ்டி.

✽ கொடுமைக்காரன் மன்னிப்புக்கேட்பது பரிணாமம்.

☆ பலியானவன் ஜடம்.

அவன் போவது உணர்ச்சி.

அவனுள் உள்ள ஜீவியத்துள் மறைந்துள்ள இறைவனைக் காண உணர்ச்சி உந்துகிறது. பலியானவன் (vital sensation) உயிரில் வாழ்பவன்; வலிமையற்றவன் என்பதால் பலியானான்.

அவனுக்கு முதலியார் தெய்வம்.

அவன் உணர்ச்சி (consciousness) அந்தஸ்து.

பலியானபின் அவனுக்கு எழுவது வெட்கமில்லை, முதலியாரைப் பிரிந்துவிட்டோம் என்பதே அவன் சொரணை.

பலியானது அவனை முதலியாரை அதிகமாக அறியத் தூண்டுகிறது. அவனுக்கு வேண்டியது முதலியார் உறவு.

அவருடைய அலட்சியம், கேலி, துரோகம் அவனுக்கு உறவாகப் படுகிறது.

மீண்டும் அவரை நாடிப்போய் துரோகத்தின் அரவணைப்பை அனுபவிக்கிறார்.

- ☆ பலியானவன் சாதகனானால், அவன் உணர்ச்சி சொரணை. சாதகனாக இருப்பதால் அவன் பிரம்மத்தில் வாழமுடியும். பலியாகும்பொழுது (vital) உயிரில் வாழ்ந்தவன் சொரணையால் பிரம்மத்தை அடைகிறான். பிரம்மத்தை அடைந்தவுடன் ஜீவியம் தலைகீழே மாறுகிறது consciousness reverses. சொரணை பிரம்மத்தை நாடுகிறது. அவனது உடல் ஆனந்தமயமாகி சொரணைமூலம் ஜீவியத்தினுள் புதைந்துள்ள பிரம்மத்தைக் காணத் தூண்டுகிறது. அவன் ஜீவியம் தலைகீழே மாறியதால் மனம் தலைகீழே மாறி சத்தியஜீவியமாகிறது. மனம் புறம். ஞானம் பெற மனம் அரங்கமாக இருக்கிறது. தலைகீழே மாறிய மனம் தரும் ஞானம் பிரம்மஞானம். புறமான மனம் செயலுக்கும் அரங்கம். செயல் வெளிப்படுத்துவது சக்தி. அது பிரம்மாவின் சக்தி. புறமான மனம் ஆனந்தமும் தரும். அது தரும் ஆனந்தம் பிரம்மானந்தம். தலைகீழே மாறிய மனம் சொரணைமூலம் பிரம்மானந்தம் தந்தால் ஜடம் சத்தாகக் காட்சியளிக்கும். ஜடம் சத்தாக, சமாதியில் தெரியவில்லை. விழிப்பில் தெரிவதால் அது பிரம்மமில்லை, பிரம்மஜனனம். இந்த மாற்றம் சூழலை மாற்றி பலியானவனும், முதலியாரும் ஒன்று என வெளிப்படுத்துவதால் முதலியார் பலியானவனை நாடி மன்னிப்புக்கேட்டு அவனுக்குப் பிரம்மானந்தத்தைத் தருகிறார்.

☆ இது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

- தாயார் - நல்லவரா, கெட்டவரா என்பதும், தேறுவாரா, தேற மாட்டாரா என்பதும் வேறு. ஒன்று சுபாவம், அடுத்தது முடிவு. தேறவேண்டும் என முடிவு செய்தவர் தேறுவார். சுபாவம் சரியில்லை என்பது வேறு. அதை வலியுறுத்துவது என்பது வேறு. வலியுறுத்தினால் வழியில்லை. வலியுறுத்தினால் வலியுண்டு:
- ☆ ஆண்டவன் மிகமோசமானவரை தேர்ந்தெடுக்கிறார் என்று அன்னை கூறுகிறார்.
 - ✿ பெரிய இயக்கங்கள் பெரியவர்களால் ஆரம்பிக்கப்படும். அதில் சேருபவர்கள் பழைய சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பது வழக்கம். இயக்கம் வெற்றிபெற்றபின் மற்றவர்கள் வந்து சேர்வார்கள்.
 - ✿ இது திருவுருமாற்றத்திற்குரிய யோகம் என்பதால் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கீழே ஆரம்பிக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உயரே போகலாம் என்பதால் பகவான் அடிமட்டத்தில் ஆரம்பிக்கிறார்.
 - ✿ நல்லவரும், கெட்டவரும் பரிணாமத்திற்கு மாறுபட்டவரில்லை.
 - ☆ எலக்ஷனில் நல்லவனுக்கும், கெட்டவனுக்கும் ஓட்டுண்டு.
 - ☆ டாக்டரிடம் வருபவர் நல்லவரா, கெட்டவரா என்று பேச்சு இல்லை. இருவருக்கும் ஒரே சிகிச்சையுண்டு.
 - ☆ பரிணாமத்திற்கு தேறுவது யார் என்பதைப் பொருத்ததில்லை. அவருக்குச் சம்மதமா என்பதையே பொருத்தது.
 - ☆ சுபாவம் இந்த யோகத்தில் அழிக்கப்படவேண்டியது.
 - ☆ முடிவு அன்னையை செயல்படச் செய்யும்.

☆ சரியில்லாத சுபாவத்தை வலியுறுத்துவதும், சரியான சுபாவத்தை வலியுறுத்துவதும் தடை.

- சுபாவம் தடை.
- வலியுறுத்துவது தடை.
- தடையான சுபாவத்தை முடிவால் மாற்றலாம்.
- நல்ல சுபாவத்தையும் வலியுறுத்தினால் வேலை கெடும்.
- வலியுறுத்தும்பொழுது செயல்படுவது நாம்.
- வலியுறுத்தினால் நாம் அன்னையை விலக்குகிறோம்.
- வலியுறுத்தாதபொழுது அன்னையை அனுமதிக்கிறோம்.
- சுபாவமும், வலியுறுத்துவதும் தடை.
- சுபாவத்தை வலியுறுத்தாமல் மீறலாம்.
- வலியுறுத்துவதை மீறமுடியாது.
- வலியுறுத்துவது நாம் என்றால், நாம் இறைவன்.
- இறைவனே விலகினால், இறைவன் செயல்படமுடியாது.
- மறைந்தது இறைவன், அருள் இறைவன் செயல்.
- இறைவன் தான் மறைந்ததை தனக்கு நினைவுபடுத்துவது அருள்.
- வலியுறுத்துவது அதைத் தடுக்கும்.
- இறைவனே தன்னை மறந்தபின், இறைவனே நினைவு படுத்தும்பொழுது, இறைவனே தடுத்தால் வழியில்லை.

அருள் செயல்படும் விதம். அஞ்ஞானத்தின் ருசி (Taste of Ignorance):

☆ வாரத்திற்கு ஒரு புது நகை வாங்கும் M.A. படித்த செல்வர் மகள், பெரிய கல்யாணங்கட்கு அடிக்கடி போவதும், போகுமிடமெல்லாம்

ராஜோபசாரம் பெறுவதுமாக இருக்கிறார். அது மனநிறைவாக இருக்கிறது. பெரிய படிப்பு, ஆராய்ச்சி, சேவை, பிரபலம், பெரும் பதவியைப் பெறக்கூடியவர் அவர். அவருடைய செல்வாக்குக்கு அவை காத்திருக்கின்றன. அவருடைய 10 வயது பெண்ணுக்கு எப்படி கல்யாணம் செய்யலாம், எங்கே செய்யலாம், எப்படி செய்யலாம், யார் வருவார்கள் என மனம் திட்டம்போடுகிறது. அந்தக் கற்பனைத் திருமணவிழா மனநிறைவு தருவதுபோல வேறெதுவும் தரவில்லை. இந்தப் பெண்ணிற்கு இக்கற்பனையில் திளைப்பது அஞ்ஞானத்தின் ருசி. அப்பெண் என்ன சொல்வாள், "உங்கள் ஞானம் எனக்குத் தேவையில்லை. இந்த அஞ்ஞானம் ருசியாக இருக்கிறது" என்பாள். அதுவே நம்போன்றவர் மனநிலை.

☆ இறைவன், பிரம்மம்என்பது பகுக்கப்படாத ஒன்று. It is ONE without a second. அவனே ஆனந்தத்தைத் தேடி தன்னுள் மறைந்து அஞ்ஞானமானான். ஞானமான பிரம்மம் அஞ்ஞானமானபின் அஞ்ஞானத்துள் உள்ள பிரம்மம் தான் மறைந்தோம்என்பதை மறந்துவிட்டது.

- ✽ அதை நினைவுபடுத்துவது பரிணாமம், Self-awareness, தன்னை அறிவது.
- ✽ அந்த நினைவு பிரம்மஜனனம், பிரம்மானந்தம்.
- ✽ மறைந்த பிரம்மமும், நினைவுபடுத்தும் பிரம்மமும் ஒரே பிரம்மம், வெவ்வேறன்று.
- ✽ மறைந்த பிரம்மம் உள்ளேயிருக்கிறது. வெளியேயுள்ள பிரம்மம், நினைவுபடுத்துகிறது. அவை வெவ்வேறான இரண்டு பிரம்மங்கள் என நினைப்பது தவறு.
- ✽ Chess நாமே நம்முடன் இருபக்கமும் விளையாடுவதுபோல் பிரம்மம் ஞானமாகவும், அஞ்ஞானமாகவும் இருபுறத்தினின்று லீலையை நடத்துகிறது.

✿ இந்த இருபுறம் புரிய அவற்றைக்கடந்த பிரம்மத்தில் நாம் இலயிக்கவேண்டும்.

✿ நாம் ஞானமாக இருப்பது ரிஷியின் நிலை.

நாம் அஞ்ஞானமாக இருப்பது குடும்பஸ்தன் நிலை.

இரண்டையும் கடந்தால், இரண்டும் புரியும்.

அஞ்ஞானத்திலிருந்தால் அஞ்ஞானம் ருசிப்பதுபோல் ஞானத்தில் இருந்தால் ஞானம் ருசிக்கிறது. ஞானம் ருசிப்பது அஞ்ஞானம். ஞானம் ருசிப்பதும் அஞ்ஞானம் ருசிப்பதும் ருசி, ரஸா ஆகாது. இரண்டையும்கடந்த நிலை செயல்படுவது அருள். அஞ்ஞானத்துள் நாமிருந்தாலும் அருளை ஏற்கும் மனப்பான்மையிருந்தால், அஞ்ஞானம் அருளால் ஞானத்தைக்கடந்து பிரம்மத்தைத் தொடும். அது பிரம்மஞானம். அப்பொழுது அனுபவிப்பது பிரம்மானந்தம். அந்த நிலை பிரம்மஜ்ஞானம். 3ஆம் நிலை காலத்திற்குரியது. பிரம்மத்தின் முழுமையுடையது. அந்த நிலையில் ஜடம் சச்சிதானந்தம். அஞ்ஞானத்தின் ருசியை மீறி அருளை ஏற்கும் receptivityக்கு openingஎனவும் sincerity எனவும் பெயர்.

☆ ஏற்புத்திறன், உண்மை, விழிப்பு, ஆகியவை இந்த யோக-த்திற்குரியவை.

☆ இக்கதையும், இவை எந்த அளவுக்கு இல்லை, எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, யாரிடமிருக்கிறதுஎன யோசிப்பது பலன் தரும்.

தொடரும்.....

ஜீவிய மணி

அஸ்திவாரம் அனந்தம்.

சாவித்ரி

P.60 For his abode below the Thinker's sight.

முனிவரின் பார்வைக்குட்பட்ட லோகம்.

☆ நெறியான சத்தியத்தை நேர்மையாக ஏற்கமுடியாத மனம்.

☆ இருளில் வதியும் ஒளியோடுள்ள உறவு.

☆ இறைவனின் மாயைஎனும் அசம்பாவிதமான அதிர்ஷ்டம்.

☆ அருகிலுள்ள ஆனந்தத்தைத் தேடும் நெடிய யாத்திரை.

☆ உலகம்எனும் ஆர்ப்பாட்டமான கனவுலகமான அரங்கம்.

☆ கரும் இராட்சசன்மீது நிறுவப்பட்ட தங்கமயமான விமானம்.

☆ இயற்கையன்னைவின் இதயத்தில் செயல்படும் இறைவனின் சக்தி.

☆ சிருஷ்டியின் மேடையில் செயல்படும் கரிய உடையணிந்த கருமை.

☆ ஜனிக்காத கடவுள்களின் களிமண் உருவங்கள்.

☆ தவிர்க்கமுடியாத எண்ணத்தின் கர்த்தா.

☆ விதியை நம்பி விலங்கிட்ட மனம்.

☆ மெல்ல நகரும் காலனின் சுவடுகளைப் பொறுமையுடன் காணும் காவலன்.

☆ விதிக்கப்பட்ட திரையிட்ட ஆழ்ந்த நிலைகளை முன்கூட்டி அறியும் மனம்.

☆ கண்மூடிய பிளவுகளின் ஊமைக்கனவுகள்.

☆ சிகரம் காணும் சித்திக்குப் பலன் தரும் சிந்தனை.

☆ பரிணாம உலகின் முதற்குரல்.

☆ முரட்டுத்தனமான மூர்க்கத்தனம் ஜோதியை உள்ளிட்டது.

☆ உச்சியின் வெற்றி உலகை நாடிவருவதை உள்ளூற அறிபவன்.

☆ ஆத்மாவின் ஆழ்ந்த எழுச்சியின் எச்சரிக்கையான எழுச்சி.

☆ தனித்து இயங்கும் தோற்றமுடைய உலகம்.

☆ பரமாத்மாவின் பக்குவமான சின்னங்கள்.

- ☆ அவனருளாலே அசைபவை; அவன் மூச்சு அவர் உயிர்.
- ☆ அறியாத போக்கை அமைக்கும் புலப்படாத புனிதம்.
- ☆ அன்னையின் அகிலம் தவறும் ஆட்டத்தில் ஆடுபவன்.
- ☆ சுழலும் மாயபூமியின்மீது வந்த அவன்.
- ☆ அவனிடமிருந்து தப்பி மறையும் சக்தியின் ரூபம்.
- ☆ ஜடநித்திரையின் இரகஸ்யமான ஜமதக்னி.
- ☆ குரலற்ற கோஷம், ரூபமற்ற சக்தி.
- ☆ உலகம் செப்பனிடுமுன் இங்கு வந்து உறைபவன்.
- ☆ மனம் பிரகாசம் பெறுமுன், உயிர்மூச்சு விடுமுன்,
- ☆ சிருஷ்டியின் நடிப்புக்கு உடந்தையானவன்.
- ☆ தோற்றத்திற்கு ஜீவன் அளிப்பவன்.
- ☆ சத்தியமும், சின்னமும் சமமாகும் நிலை.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பண்புகள்மூலமே பிரபஞ்சத்தை நாம் அறிகிறோம் என்கிறார் பகவான். இன்று உலகம்என நாம் அறிவது, நம் பண்புகளால் நிர்ணயிக்கப்படுபவை. முழுபிரபஞ்சத்தை நாம் இன்று அறிவதில்லை. முழுபிரபஞ்சத்தை அறிய, அதற்குரிய பண்புகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். முதற்படியாக இன்றுள்ள பண்புகளுக்கு அடுத்த நிலை பண்புகளை ஏற்றுக்கொண்டால் நம் உலகம் சற்று விரிவடையும்.

உயரும் பண்பு விரியும் பிரபஞ்சம்.

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata Nagar, Pondicherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.
Editor: Karmayogi

நம்பவிலையெனில் உயிர் பிழைக்கும்

Apple என்பது சிறிய பிரபலமான கம்ப்யூட்டர் கம்பனி. அதன் ஸ்தாபகர் ஸ்டீவ். கம்பனி பெரியதானபின் அவரை விலக்கினர். அவர் வேறொரு கம்பனி ஆரம்பித்து வெற்றிகரமாக நடத்தினார். மீண்டும் Apple அவரை அழைத்தது. கடந்த 25 ஆண்டுகளாக அவர் வெற்றியின் உச்சிக்கும், தோல்வியின் முடிவுக்குமாக மாறி மாறி இன்று கம்ப்யூட்டர் உலகில் பிரபலமாக இருக்கிறார். அவரை பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பேச அழைத்தனர்.

- ☆ “இதுவே நான் உயிரோடு இருக்கும் கடைசிநாள் என பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்தேன். அதன் பலனாக இன்று இவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கிறேன்” என்று பேசினார்.
- ☆ அப்படி நினைத்தால் எவ்வளவு வேகம் வரும்? அது திறமை.

அவருக்குக் கான்சர் வந்தது. எல்லாக் கோணங்களிலும் பல இடங்களில் செய்த சோதனைகளின் முடிவாக, 3 மாதங்கள் தந்தனர். உங்கள் கடமைகளை விரைவாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்றனர்.

ஸ்டீவ் டாக்டர்கள்மீது முழுநம்பிக்கை. அவர்கள் கூறியதை நம்பினார். மனம் ஏற்கவில்லை. அவர் நம்பியதை மனம் நம்பவில்லை. வேறொரு சோதனை செய்தனர். ரிஸல்ட்டைப் பார்த்து டாக்டர் கண்ணீரும், கம்பலையுமாக, “இது குணமாகும் கான்சர். ஆப்பரேஷன் செய்யவேண்டும்” என்றார்.

“ஆப்பரேஷன் நடந்தது. இதோ நான் பிழைத்துக்கொண்டேன்” என்றார்.

டாக்டர் கூறுவதை நம்பாவிட்டால், அன்னையை நம்பினால் உயிர் பிழைக்கலாம் என்பது ஆயிரமாயிரம் அன்பர்கள் கண்ட அனுபவம். அதுவே ஸ்டீவ் பெற்ற அனுபவமுமாகும்.

பார்வை மாறினால், பலன் மாறும்

1200க்கு ஏலத்தில் எவரும் கேட்காத சொத்தை 5800 ரூபாய்க்கு ஒருவர் வாங்கினார். அடுத்த ஆண்டு அதன் விலை ரூ.20,000. இது எப்படி வந்தது? சொத்து யார் கையிலிருப்பது என்பது அதன் விலையை நிர்ணயிக்கும். பயிரிடும் நிலம் மனையானால் விலை 10 மடங்கு, 100 மடங்கு ஆகும். நிலத்தையோ, கம்பனியையோ, வேறு சொத்தையோ நாம் உயர்ந்த காரியத்திற்காக வாங்கினால் அதன் விலை அபரிமிதமாக உயரும்.

- ☆ இது மார்க்கட் நிலவரம்.
- ☆ சொத்து ஜீவனுடையது என வாங்கினால் அந்த ஜீவன் 4 இலட்ச ரூபாய் சொத்துள்ளவருக்கு 40 கோடி ரூபாய் வருமானம் தரும் என்பது ஆன்மீக உண்மை.
- ☆ இன்று புதிய மார்க்கட் நிலவரத்தால் hotmail என்று கம்பனியை 800 கோடி ரூபாய்க்கு ஒருவர் விற்பார். அது 8 கோடியும் பெறுமானதில்லை.
- ☆ எண்ணத்தின் உயர்வு விலையை எட்டமுடியாத உயரத்திற்கு எடுத்துப்போகும்.
- ☆ ஆன்மா எண்ணத்தைவிட உயர்ந்தது.
- ☆ ஜீவன் ஆன்மாவிற்குரியது.
- ☆ சொத்துடைய ஜீவனோடு, ஆன்மீகத்தொடர்புடன் ஒருவர் வியாபாரம் செய்தால், அவர் பெறும் பலன் பல மடங்கன்று, பல நூறு மடங்கு.

பற்றற்ற பார்வைக்கு, பரநலமான உள்ளத்திற்குப் பார்த்த இடங்களெல்லாம் பலனுண்டு.

